

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VIDAUS TARNYBOS STATUTO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2023 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„1 straipsnis. Statuto paskirtis

Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statutas (toliau – šis statutas) nustato vidaus tarnybos ir vidaus tarnybos sistemos pareigūnų tarnybinės etikos principus, vidaus tarnybos sistemos pareigūnų statusą, priėmimą į tarnybą ir atleidimą iš tarnybos, priėmimą į statutinę profesinio mokymo įstaigas ir mokymąsi jose, vidaus tarnybos sistemos pareigūnų atsakomybę, skatinimą, darbo užmokestį, socialines ir kitas garantijas, profesinių sąjungų veiklos statutinėse įstaigose ypatumus, kitų valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, priėmimo į pareigas statutinėse įstaigose ypatumus.“

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Statutinė įstaiga – Lietuvos Respublikos vidaus reikalų, teisingumo ir finansų ministrų valdymo sričių viešasis juridinis asmuo, kurio vidaus tarnybos sistemos pareigūnų tarnyba organizuojama statutiniais pagrindais. Prie statutinių įstaigų priskiriamos ir vidaus reikalų, finansų bei teisingumo ministrų valdymo srityse veikiančios profesinio mokymo įstaigos (toliau – statutinė profesinio mokymo įstaiga).“

2. Papildyti 2 straipsnį 12 dalimi:

„12. Šiame statute vartojamos sąvokos „nelaimingas atsitikimas tarnyboje“, „nelaimingas atsitikimas pakeliui į tarnybą ar iš tarnybos“ ir „profesinė liga“ suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme.“

3 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„3 straipsnis. Vidaus tarnybos ir pareigūnų tarnybinės etikos principai

1. Vidaus tarnybos principai:

1) įstatymų viršenybės principas. Pareigūno statusas, reglamentuotas šiame statute ir kituose įstatymuose, negali būti keičiamas kitaip negu įstatymu;

2) lygiateisiškumo principas. Kiekvienas Lietuvos Respublikos pilietis turi lygias teises stoti į vidaus tarnybą, o pareigūno statusas negali būti ribojamas dėl aplinkybių, nesusijusių su pareigūno profesinėmis ir dalykinėmis savybėmis;

3) politinio neutralumo principas. Pareigūnas privalo, nepaisydamas asmeninių politinių pažiūrų, nešališkai tarnauti žmonėms ir teisėtai valstybės valdžiai, nedalyvauti politinių partijų ar politinių organizacijų veikloje;

4) skaidrumo principas. Bet kokia pareigūno veikla atliekant pareigas turi būti vieša, išskyrus įstatymuose nustatytus atvejus;

5) karjeros principas. Skyrimas į aukštesnes pareigas grindžiamas pareigūnų kompetencija, atrankos ar tarnybinės veiklos vertinimo metu įvertinant jų profesionalumą, tarnybinės veiklos

rezultatus, tinkamumą pareigoms, į kurias pretenduojama, vidaus tarnybos trukmę einant konkrečias pareigas, turimą kvalifikaciją, būtiną naujoms pareigoms eiti;

6) vidaus tarnybos ypatumų kompensavimo principas. Pareigūnų tarnybos ypatumai (didesnis pavojus gyvybei ar sveikatai, griežtesnė atsakomybė ir įvairūs su tarnyba susiję apribojimai) yra kompensuojami šiame statute ir kituose teisės aktuose nustatytais socialinėmis garantijomis;

7) teisėtų lūkesčių ir pagarbos įgytoms teisėms principas. Preziumuojama, kad asmenys, pasirinkdami vidaus tarnybą, yra įsitikinę, kad valstybė užtikrins jos pačios nustatytas pareigūnų teises ir socialines garantijas, dėl to pagal šį statutą ir kitus įstatymus pareigūnų teisėtai įgyta teisė į tam tikras socialines garantijas turi būti užtikrinama visą jų tarnybos laiką;

8) bendrųjų pareigūno pareigų nuolatinio vykdymo principas. Pareigūnas privalo atlikti bendrąsias pareigas ir specialiuosiuose įstatymuose nustatytas pareigas;

9) tarnybinio pavaldumo principas. Pareigūnai yra pavaldūs savo tiesioginiams vadovams ir privalo vykdyti vadovų teisėtus nurodymus.

2. Pareigūnų tarnybinės etikos principai:

1) humaniškumo principas. Pareigūnas turi stengtis padėti kiekvienam asmeniui, kuriam reikalinga pagalba, užtikrinti kiekvieno asmens teisių ir laisvių apsaugą, o prireikus imtis neatidėliotinų priemonių, kad jam būtų suteikta medicinos ar kita būtina pagalba;

2) teisingumo principas. Pareigūnas turi vienodai tarnauti visiems žmonėms, nediskriminuodamas jų dėl lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos ir kitų tapatybės bruožų;

3) atsakomybės principas. Pareigūnas turi atsakyti už savo veikų padarinius, naudojamos informacijos, dokumentų tinkamą naudojimą ir konfidencialumą; tiesioginio vadovo reikalavimu atsiskaityti už savo veiklą;

4) nešališkumo principas. Pareigūnas privalo būti objektyvus, priimdamas sprendimus vengti asmeniškumų, išklausti ir pateikti tokią informaciją, kuri padėtų asmeniui priimti tinkamiausią sprendimą, nedemonstruoti savo simpatijų ar antipatijų ir išskirtinio dėmesio atskiriems asmenims ar jų grupėms;

5) pagarbos statutinei įstaigai principas. Teikdamas oficialius ir (ar) viešus komentarus statutinės įstaigos vardu apie jos veiklą, uždavinių įgyvendinimą, pareigūnas privalo nereikšti asmeninės nuomonės, jeigu ji yra nesuderinama su statutinės įstaigos tikslais, pozicija ar interesais;

6) nesavanaudiškumo ir nepiktnaudžiavimo valdžia principas. Pareigūnas privalo nepiktnaudžiauti pareigūno statusu, nenaudoti jo asmeniniams interesams, tarnybinį pažymėjimą ir specialų ženklą naudoti tik vykdydamas tarnybinės pareigas, informacija, kuri tapo žinoma vykdant tarnybinės pareigas, nesinaudoti kitais nei tarnybos tikslais ir nesuteikti galimybės su šia informacija susipažinti tokios teisės neturintiems asmenims, tarnauti išimtinai visuomenės interesams;

7) sąžiningumo principas. Pareigūnas turi netoleruoti kitų pareigūnų daromų teisės pažeidimų ir elgesio, nesuderinamo su pareigūnų tarnybinės etikos principais, apie veikas, kurios prieštarauja teisės aktams, pranešti tiesioginiam vadovui arba kitiems kompetentingiems subjektams;

8) padorumo principas. Vykdydamas tarnybinės pareigas pareigūnas su visais asmenimis turi bendrauti mandagiai ir dalykiškai, nepriimti dovanų, pinigų ar paslaugų, išskirtinių lengvatų ir nuolaidų iš asmenų ar organizacijų, siekiančių daryti įtaką, kai jis eina pareigas, visose situacijose išlikti santūrus ir taktiškas, elgtis pagarbiai, laikytis kalbos kultūros normų;

9) pavyzdingumo principas. Pareigūnas turi neskatinti ir netoleruoti konfliktinių situacijų kolektyve, nepažeisti kitų pareigūnų garbės ir orumo, kilusius nesutarimus spręsti diplomatiškai, aptariant juos tarpusavyje arba kreipiantis į kompetentingus subjektus, asmeniškai informuoti kolegas

apie pastebėtas jų daromas ar padarytas klaidas, savo pastabas pateikti korektiškai, prireikus suteikti pagalbą arba pateikti konstruktyvius siūlymus.

3. Pareigūnų tarnybinės etikos principų įgyvendinimo ir šių principų įgyvendinimo kontrolės tvarką nustato centrinių statutinių įstaigų vadovai. Centrinų statutinių įstaigų vadovų veiklą laikantis pareigūnų tarnybinės etikos principų vertina ministras ar jo įgalioti asmenys.“

4 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 4 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„4 straipsnis. Statutinės įstaigos

1. Vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinės įstaigos:
 - 1) centrinės statutinės įstaigos: Policijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Policijos departamentas), Valstybės sienos apsaugos tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Valstybės sienos apsaugos tarnyba), Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas), Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba), Viešojo saugumo tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Viešojo saugumo tarnyba);
 - 2) kitos statutinės įstaigos – centrinėms statutinėms įstaigoms pavaldžios statutinės įstaigos;
 - 3) statutinės profesinio mokymo įstaigos – vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos.
2. Teisingumo ministro valdymo srities centrinės statutinės įstaigos – Lietuvos probacijos tarnyba ir Lietuvos kalėjimų tarnyba.
3. Finansų ministro valdymo srities statutinės įstaigos:
 - 1) centrinė statutinė įstaiga – Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas);
 - 2) kitos statutinės įstaigos – Muitinės departamentui pavaldžios muitinės statutinės įstaigos;
 - 3) statutinė profesinio mokymo įstaiga – muitinės pareigūnų profesinio mokymo įstaiga.
4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytos centrinės statutinės įstaigos kiekviena atskirai su pavaldžiomis statutinėmis įstaigomis sudaro statutinių įstaigų sistemą.
5. Statutinės profesinio mokymo įstaigos funkcijas gali atlikti centrinė statutinė įstaiga.“

5 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 7 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„7 straipsnis. Statutinių įstaigų personalas

1. Statutinių įstaigų personalą sudaro pareigūnai, kiti valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis.
2. Pareigūnų tarnybos santykiai reglamentuoti šiame statute. Kituose statutinių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose ir kolektyvinėse sutartyse gali būti nustatytos specialios su šių įstaigų veiklos ypatumais susijusios pareigūnų tarnybos santykius reglamentuojančios normos.
3. Darbo santykius ir socialines garantijas reglamentuojantys įstatymai, kiti įstatymai pareigūnams taikomi tiek, kiek jų tarnybos santykiai ir socialinės garantijos nereglamentuoti šiame statute, kituose statutinių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose.
4. Kai pareigūnai vykdo nustatytas funkcijas, kuriomis užtikrinamas statutinei įstaigai nustatytų uždavinių ir funkcijų įgyvendinimas (toliau – specifinė veikla), taikomos Vyriausybės patvirtintoje Kenksmingų ir pavojingų veiksmų valdymo ir priemokos dydžio už darbą, kai pareigūnai veikia kenksmingi ir (ar) pavojingi veiksniai, nustatymo ir skyrimo vidaus tarnybos sistemoje tvarkoje įtvirtintos pareigūnų saugos ir sveikatos užtikrinimo nuostatos. Tais atvejais, kai pareigūnai vykdo veiklą, nepriskiriamą specifinei veiklai, jiems taikomos Lietuvos Respublikos darbuotojų saugos ir sveikatos įstatymo ir kitų darbuotojų saugos ir sveikatos norminių teisės aktų nuostatos.

5. Karjeros valstybės tarnautojams, tarnaujantiems ir siekiantiems tarnauti statutinėse įstaigose, taikomos šio statuto 11 straipsnio 2 dalies 2 punkto ir 16 straipsnio 1 dalies 5 ir 7 punktų nuostatos. Muitinės departamento, Policijos departamento ir jiems pavaldžių įstaigų, Valstybės sienos apsaugos tarnybos karjeros valstybės tarnautojams, be minėtųjų, taikomos ir šio statuto 9 straipsnio 2 dalies 1 punkto ir 16 straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatos, o teisingumo ministro valdymo srities statutinių įstaigų karjeros valstybės tarnautojams – ir šio statuto 9 straipsnio 2 dalies 1, 2 ir 3 punktų ir 16 straipsnio 1 dalies 2 punkto ir 3 dalies nuostatos.

6. Muitinės departamento, Policijos departamento ir jiems pavaldžių įstaigų, Valstybės sienos apsaugos tarnybos darbuotojams, dirbantiems ir siekiantiems dirbti pagal darbo sutartis, taikomos šio statuto 9 straipsnio 2 dalies 1 punkto, 11 straipsnio 2 dalies 2 punkto ir 16 straipsnio 1 dalies 2 ir 5 punktų nuostatos, o teisingumo ministro valdymo srities statutinių įstaigų darbuotojams, dirbantiems ir siekiantiems dirbti pagal darbo sutartis, ir nuteistųjų užimtumą darbine veikla organizuojančios įstaigos administracijos darbuotojams – šio statuto 9 straipsnio 2 dalies 1, 2 ir 3 punktų, 11 straipsnio 2 dalies 2 punkto ir 16 straipsnio 1 dalies 2 ir 5 punktų ir 3 dalies nuostatos.“

6 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnio 2 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės:

a) už labai sunkaus nusikaltimo padarymą ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 4 metai, o jeigu paskirta baudžiamojo poveikio priemonė, kurios vykdymo trukmė ilgesnė už šį terminą – iki baudžiamojo poveikio priemonės įvykdymo dienos;

b) už sunkaus nusikaltimo padarymą (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai asmuo ar nusikalstama veika prarado pavojingumą) ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 3 metai, o jeigu paskirta baudžiamojo poveikio priemonė, kurios vykdymo trukmė ilgesnė už šį terminą – iki baudžiamojo poveikio priemonės įvykdymo dienos;

c) už apysunkio nusikaltimo padarymą (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai asmuo ar nusikalstama veika prarado pavojingumą) ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 2 metai, o jeigu asmuo atleistas pagal laidavimą, kurio trukmė ilgesnė už šį terminą, arba buvo paskirta baudžiamojo poveikio priemonė, kurios vykdymo trukmė ilgesnė už šį terminą – iki laidavimo termino pabaigos arba baudžiamojo poveikio priemonės įvykdymo dienos;

d) už nesunkaus nusikaltimo ar tyčinio baudžiamojo nusižengimo padarymą arba už neatsargių nusikalstamų veikų padarymą valstybės tarnybai ar viešiesiems interesams (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai asmuo ar nusikalstama veika prarado pavojingumą) ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 1 metai, o jeigu asmuo atleistas pagal laidavimą, kurio trukmė ilgesnė už šį terminą, arba buvo paskirta baudžiamojo poveikio priemonė ar auklėjamojo poveikio priemonė, kurių vykdymo trukmė ilgesnė už šį terminą – iki laidavimo termino pabaigos arba baudžiamojo poveikio priemonės ar auklėjamojo poveikio priemonės įvykdymo dienos;

e) už kitų nei šio punkto d papunktyje nurodytų neatsargių nusikalstamų veikų padarymą (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai asmuo ar nusikalstama veika prarado pavojingumą) ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 1 metai, o jeigu asmuo atleistas pagal laidavimą, kurio trukmė ilgesnė už šį terminą, arba buvo paskirta baudžiamojo poveikio priemonė ar auklėjamojo poveikio priemonė, kurių vykdymo trukmė ilgesnė už šį terminą – iki laidavimo termino pabaigos arba baudžiamojo poveikio priemonės ar auklėjamojo poveikio priemonės įvykdymo dienos;

priemonės įvykdymo dienos; šio papunkčio nuostatos taikomos, jei asmuo pretenduoja į teisingumo ministro valdymo srities statutinių įstaigų pareigūno pareigas;“.

7 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 13 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Privalomos stojimo į vidaus tarnybą sutarties sąlygos yra:

1) sudarant stojimo į vidaus tarnybą sutartį su asmeniu, nusiūstu į kitą švietimo įstaigą, – šio asmens įsipareigojimas mokytis, baigus mokymąsi ištarnauti vidaus tarnyboje ne mažiau kaip 5 metus, o jeigu jis bus pašalintas iš kitos švietimo įstaigos arba baigęs mokymąsi atsisakys tarnauti vidaus tarnyboje, arba paaiškėjus šio statuto 16 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 4, 6 ar 7 punkte nustatytoms aplinkybėms su juo bus nutraukta stojimo į vidaus tarnybą sutartis, arba nebus priimtas į vidaus tarnybą, arba bus atleistas iš vidaus tarnybos jo paties prašymu ar dėl jo kaltės anksčiau, – atlyginti centrinei statutinei įstaigai su jo mokymu susijusias išlaidas proporcingai neištarnautam vidaus tarnyboje laikui;

2) sudarant stojimo į vidaus tarnybą sutartį su asmeniu, atrankos į statutinę profesinio mokymo įstaigą metu atrinktu mokytis šioje įstaigoje, – šio asmens įsipareigojimas mokytis, baigus mokymąsi ištarnauti centrinėje statutinėje įstaigoje, su kuria sudaryta stojimo į vidaus tarnybą sutartis, ar jai pavaldžioje statutinėje įstaigoje ne mažiau kaip vienus metus, o vidaus tarnyboje iš viso – ne mažiau kaip 4 metus, o jeigu jis bus pašalintas iš statutinės profesinio mokymo įstaigos arba baigęs mokymąsi atsisakys tarnauti nurodytoje centrinėje statutinėje įstaigoje ar jai pavaldžioje statutinėje įstaigoje, ar vidaus tarnyboje, arba paaiškėjus šio statuto 16 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 4, 6 ar 7 punkte nustatytoms aplinkybėms nebus priimtas į vidaus tarnybą, arba bus atleistas iš vidaus tarnybos jo paties prašymu ar dėl jo kaltės anksčiau, – atlyginti statutinei profesinio mokymo įstaigai su jo mokymu susijusias išlaidas proporcingai neištarnautam vidaus tarnyboje laikui;

3) sudarant stojimo į vidaus tarnybą sutartį su asmeniu, nusiūstu į statutinės profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursus, – šio asmens įsipareigojimas mokytis, baigus mokymąsi ištarnauti centrinėje statutinėje įstaigoje, su kuria sudaryta stojimo į vidaus tarnybą sutartis, ar jai pavaldžioje statutinėje įstaigoje ne mažiau kaip vienus metus, o vidaus tarnyboje iš viso – ne mažiau kaip 3 metus, o jeigu jis bus pašalintas iš statutinės profesinio mokymo įstaigos arba baigęs mokymąsi atsisakys tarnauti nurodytoje centrinėje statutinėje įstaigoje ar jai pavaldžioje statutinėje įstaigoje, ar vidaus tarnyboje, arba paaiškėjus šio statuto 16 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 4, 6 ar 7 punkte nustatytoms aplinkybėms nebus priimtas į vidaus tarnybą, arba bus atleistas iš vidaus tarnybos jo paties prašymu ar dėl jo kaltės anksčiau, – atlyginti statutinei profesinio mokymo įstaigai su jo mokymu susijusias išlaidas proporcingai neištarnautam vidaus tarnyboje laikui.“

8 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 16 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) kai yra šio statuto 24 straipsnio 1 dalies 1, 4, 5 ir 6 punktuose nurodytų aplinkybių;“.

9 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 18 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytomis sąlygomis ir tvarka ministerija arba centrinė statutinė įstaiga turi teisę iš joms tam tikslui skirtų valstybės biudžeto asignavimų teikti Vyriausybės nustatyto dydžio paramą asmenims, kurie ministro nustatyta tvarka išduotu siuntimu mokosi kitose švietimo įstaigose ir yra sudarę stojimo į vidaus tarnybą sutartį.“

2. Papildyti 18 straipsnį 7¹ dalimi:

„7¹. Centrinė statutinė įstaiga turi teisę iš jai skirtų valstybės biudžeto asignavimų ar kitų teisėtai gautų lėšų Vyriausybės nustatyta tvarka skirti Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatyme nustatytą paramą kitų švietimo įstaigų studentams, kurie, sudarę stojimo į vidaus tarnybą sutartį, kitose švietimo įstaigose studijuoja pagal vidaus tarnybos sistemai reikalingų specialybių studijų programas.“

10 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 19 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„19 straipsnis. Statutinės profesinio mokymo įstaigos ir kursantai

1. Statutinės profesinio mokymo įstaigos yra ministrui arba centrinių statutinių įstaigų vadovams pavaldžios įstaigos, kuriose vyksta kursantų ir pareigūnų profesinis mokymas ir jų kvalifikacijos tobulinimas.

2. Pareigūnų profesinio mokymo užduotis ir reikalavimus centrinių statutinių įstaigų vadovų teikimu tvirtina ministras. Pareigūnų profesinio mokymo užduotis ir reikalavimus ministras gali pavesti nustatyti centrinių statutinių įstaigų vadovams.

3. Į statutines profesinio mokymo įstaigas priimami vidurinį išsilavinimą turintys asmenys, atitinkantys priėmimo į šias įstaigas sąlygas.

4. Kursantų statusas, mokymosi sąlygos ir tvarka nustatomi statutinių profesinio mokymo įstaigų nuostatuose ir kituose teisės aktuose. Kursantai centrinės statutinės įstaigos vadovo nustatytais sąlygomis ir tvarka gali būti pasitelkiami statutinių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytoms funkcijoms atlikti. Kursantai jų pasitelkimo metu turi teisę statutinių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose pareigūnams nustatytais atvejais ir tvarka panaudoti prievartą tik veikdami kartu su pareigūnais. Kursantai jų pasitelkimo metu įgyja ir kitas jiems pavestoms funkcijoms atlikti reikalingas statutinių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytas pareigūnų teises, pareigas ir įgaliojimus, kuriuos įgyvendina veikdami kartu su pareigūnais. Kursantų pasirengimas naudoti prievartos priemonės tikrinamas centrinės statutinės įstaigos vadovo nustatyta tvarka.

5. Kursantams mokamos stipendijos. Jų dydį ir mokėjimo tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Kursantams, sudariusiems su statutinėmis įstaigomis papildomus susitarimus, pagal kuriuos baigę mokytis kursantai įsipareigoja dirbti nustatytą laiką tam tikroje statutinėje įstaigoje ar statutinės įstaigos padalinyje, gali būti mokamos tikslinės stipendijos ir teikiama kita materialinė parama iš statutinei įstaigai skiriamų valstybės biudžeto asignavimų ar kitų teisėtai gautų lėšų centrinės statutinės įstaigos vadovo nustatytais atvejais ir tvarka.

6. Kursantai aprūpinami maistu pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytas fiziologines mitybos normas arba jiems mokama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyto dydžio maitinimosi išlaidų pinigine kompensacija, kai jų pasitelkimo metu vykdo užduotis, susijusias su apribojimu palikti užduoties vietą, taip pat kai vykdo užduotis lauko sąlygomis. Kursantų aprūpinimo maistu tvarką ir maitinimosi išlaidų piniginės kompensacijos mokėjimo tvarką nustato centrinių statutinių įstaigų vadovai.

7. Kiekvienam kursantui sudaroma kursanto asmens byla. Kursanto asmens bylos turinį nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su teisingumo ir finansų ministrais.

8. Kursantams, statutinėje profesinio mokymo įstaigoje baigusiams formaliojo profesinio mokymo programą, organizuojamas kompetencijų vertinimas Profesinio mokymo įstatymo nustatyta tvarka.○“

11 straipsnis. 24 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 24 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„24 straipsnis. Pareigūnams taikomi apribojimai

1. Pareigūnui draudžiama:

1) būti renkamu (skiriamu) įmonės organo nariu, išskyrus atvejus, kai pareigūnas eina valstybės ar savivaldybės valdomos įmonės ar jos dukterinės bendrovės kolegialaus organo nario pareigas, taip pat gauti atlyginimą ar kitų išmokų už įmonės organo nario veiklą, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus;

2) statutinės įstaigos, kurioje jis eina pareigas, vardu sudaryti sandorius su individualiomis įmonėmis, ūkinėmis bendrijomis, kurių savininkas, tikrasis narys ar komanditorius yra jis pats arba jo sutuoktinis (partneris), artimasis giminaitis ar asmuo, su pareigūnu susijęs svainystės ryšiais, taip pat sudaryti sandorius su akcinėmis bendrovėmis, kuriose jis pats arba jo sutuoktinis (partneris), artimasis giminaitis ar asmuo, susijęs su pareigūnu svainystės ryšiais, turi ar valdo pagal kito asmens įgaliojimą daugiau negu 10 procentų įstatinio kapitalo arba akcijų;

3) atstovauti Lietuvos Respublikos įmonėms, užsienio valstybių įmonėms, institucijoms ar įstaigoms, už Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybių įmonių lėšas vykti į užsienį, mokytis ar kitaip naudotis jų lėšomis; draudimas atstovauti užsienio valstybių institucijoms ir įstaigoms netaikomas į pareigas šiose institucijose ar įstaigose pagal šio statuto 36 straipsnio 1 dalį perkeltam pareigūnui;

4) dirbti įmonėse, įstaigose, organizacijose ir už šį darbą gauti darbo užmokestį ar atlyginimą, steigti individualias įmones ar verstis individualia veikla, jeigu tai sukelia interesų konfliktą, sudaro prielaidas tarnybą panaudoti privačiais interesais, diskredituoja vidaus tarnybos autoritetą, kliudo pareigūnui tinkamai atlikti jo pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas, taip pat kai tai yra darbas tose įmonėse, įstaigose, organizacijose, kurių atžvilgiu pareigūnas turi valdingus įgaliojimus ar kurių veiklą kontroliuoja, prižiūri arba dėl kurių priima kokius nors kitus sprendimus, ir kai yra kitų aplinkybių, dėl kurių pareigūnai negali dirbti kito darbo ir gauti už jį darbo užmokesčio ar atlyginimo;

5) eiti daugiau negu vienas valstybės tarnautojo pareigas;

6) būti politinių partijų ar politinių organizacijų nariu, dalyvauti jų veikloje;

7) streikuoti;

8) būti tarnybos metu neblaiviam ar apsvaigusiam nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų;

9) tarnybos metu turėti daiktų, įrašytų į centrinės statutinės įstaigos vadovo patvirtintą sąrašą.

2. Pareigūnai, prieš vykdamy ne tarnybos tikslais į ne Europos Sąjungos ar ne į Šiaurės Atlanto Sutarties Organizacijos valstybes ar teritorijas, turi apie tai pranešti į pareigas skiriančiam asmeniui arba jo įgaliotam asmeniui. Pareigūnų vykimo ne tarnybos tikslais į šioje dalyje nurodytas valstybes ar teritorijas tvarką nustato ir šių valstybių ar teritorijų, į kurias pareigūnai negali vykti, sąrašą tvirtina vidaus reikalų ministras, suderinęs su teisingumo, finansų, užsienio reikalų ministrais ir Valstybės saugumo departamentu.“

12 straipsnis. 28 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 28 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Į centrinėms statutinėms įstaigoms pavaldžių statutinių įstaigų ir statutinių profesinio mokymo įstaigų vadovų ir vadovų pavaduotojų, statutinių įstaigų struktūrinių padalinių vadovų pareigas pareigūnai skiriami tik atrankos būdu, išskyrus šio statuto 29 straipsnio 4 ir 7 dalyse, 30 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse, 31 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalyse, 32 straipsnio 3 dalies 2 ir 3 punktuose, 33 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 4, 5, 6 ir 7 punktuose nustatytus atvejus.“

13 straipsnis. 31 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 31 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos dėl pareigūno perkėlimo į kitas pareigas kitoje tarnybos vietovėje negali būti taikomos nėščioms, neseniai pagimdžiusioms ar krūtimi maitinančioms pareigūnėms, pareigūnams, auginantiems vaiką (įvaikį) iki 3 metų, ir pareigūnams, vieniems auginantiems vaiką (įvaikį) iki 14 metų arba vaiką (įvaikį) su negalia iki 18 metų. Neseniai pagimdžiusia pareigūne laikoma motina, pateikusi sveikatos priežiūros įstaigos pažymą apie gimdymą ir auginanti vaiką, kol jam sukaks vieni metai. Krūtimi maitinančia pareigūne laikoma motina, pateikusi į pareigas paskyrusiam asmeniui sveikatos priežiūros įstaigos pažymą, kad augina ir maitina krūtimi savo vaiką.“

2. Pakeisti 31 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Pagal šį straipsnį pareigūną galima perkelti į kitas pareigūno pareigas kitoje tarnybos vietovėje tik tuo atveju, kai užtikrinamos šio statuto 69 straipsnio 5 dalyje nustatytos garantijos ir Vyriausybės nustatyta tvarka kompensuojamos jo ir jo šeimos narių, nurodytų šio statuto 32 straipsnio 8 dalyje, kelionės ir turto perkėlimo išlaidos. Šie reikalavimai netaikomi karo, nepaprastosios padėties ar ekstremaliųjų situacijų atvejais ar kai yra pareigūno rašytinis sutikimas.“

14 straipsnis. 31¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 31¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„31¹ straipsnis. Perkėlimas į karjeros valstybės tarnautojo pareigas tarnybinio būtinumo atveju

1. Tarnybinio būtinumo atveju, centrinės statutinės įstaigos vadovo įsakymu pareigūnas jo rašytiniu sutikimu gali būti laikinai, iki 3 metų laikotarpiui, perkeltas į karjeros valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje statutinėje įstaigoje arba, kai valstybės institucijų ar įstaigų vadovai šį klausimą suderina, kitoje valstybės institucijoje ar įstaigoje, jeigu pareigūnas atitinka Valstybės tarnybos įstatyme nustatytus priėmimo į valstybės tarnautojo pareigas bendruosius reikalavimus ir pareigybes, į kurią jis perkeliamas, aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus. Tarnybinio būtinumo atveju pareigūno rašytiniu sutikimu pareigūno perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas kitoje valstybės institucijoje ar įstaigoje terminas, valstybės institucijų ar įstaigų vadovams suderinus, gali būti pratęstas, tačiau ne ilgiau kaip 2 metams. Tarnybinio būtinumo atveju pareigūno rašytiniu sutikimu pareigūno perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje statutinėje įstaigoje terminas gali būti pratęstas centrinės statutinės įstaigos vadovo įsakymu, tačiau ne ilgiau kaip 2 metams. Pareigūno rašytinis sutikimas perkelti jį į karjeros valstybės tarnautojo pareigas arba pratęsti perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas terminą nereikalingas karo padėties, nepaprastosios padėties ar ekstremaliųjų situacijų atvejais.

2. Pareigūno perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas laikotarpis įskaitomas į pareigūno vidaus tarnybos stažą. Perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas laikotarpiui pareigūnui taikomos šio statuto nuostatos, išskyrus darbo užmokestį reglamentuojančias nuostatas, taip pat *mutatis mutandis* taikomos Valstybės tarnybos įstatymo nuostatos dėl tarnybinės veiklos vertinimo. Perkeltam į karjeros valstybės tarnautojo pareigas pareigūnui darbo užmokestis nustatomas pagal jo einamas karjeros valstybės tarnautojo pareigas, tačiau ne mažesnis kaip nustatytasis iki perkėlimo.

3. Pasibaigus pareigūno perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas laikotarpiui, pareigūnas grąžinamas į iki perkėlimo eitas pareigūno pareigas, o kai šių pareigų nėra, jo rašytiniu sutikimu gali būti skiriamas į kitas lygiavertes pareigūno pareigas, o kai ir šių pareigų nėra, – laikinai,

iki atsiras laisvos lygiavertės pareigūno pareigos, jo rašytiniu sutikimu gali būti skiriamas į žemesnės pareigūno pareigas. Visais atvejais šiam pareigūnui mokamas ne mažesnis negu iki perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas nustatytas darbo užmokestis ir paliekamas jo iki perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas turėtas laipsnis.“

15 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„32 straipsnis. Pareigūnų rotacija

1. Pareigūnų rotacija taikoma statutinių įstaigų, išskyrus centrinės statutinės įstaigos vadovams ir vadovų pavaduotojams. Kituose įstatymuose gali būti nustatyti kiti pareigūnų rotacijos atvejai.

2. Pareigūnai į pareigas, kurioms taikoma pareigūnų rotacija (toliau – rotuojamos pareigos), skiriami 5 metų laikotarpiui, jeigu kituose įstatymuose nenustatyta kitaip. Centrinės statutinės įstaigos vadovas gali pratęsti tarnybos einant rotuojamas pareigas laikotarpį iki 5 metų. Bendra tarnybos einant tas pačias rotuojamas pareigas laikotarpio trukmė negali viršyti 10 metų iš eilės. Pasibaigus šiam laikotarpiui, centrinės statutinės įstaigos vadovo sprendimu pareigūnas gali eiti tas pačias rotuojamas pareigas tol, kol į jas bus paskirtas kitas pareigūnas, bet ne ilgiau kaip vienus metus, arba gali eiti tas pačias rotuojamas pareigas iki jis šio statuto nustatyta tvarka bus perkeltas į kitas laisvas rotuojamas pareigūno pareigas arba kitas laisvas pareigūno pareigas, bet ne ilgiau kaip vienus metus.

3. Centrinės statutinės įstaigos vadovas, likus ne mažiau negu 3 mėnesiams iki pareigūno tarnybos einant rotuojamas pareigas laikotarpio pabaigos ir jo veiklą paskutinio tarnybinės veiklos vertinimo metu įvertinus:

1) labai gerai arba gerai:

a) gali pratęsti tarnybos einant tas pačias rotuojamas pareigas laikotarpį ne ilgiau kaip 5 metams;

b) gali perkelti šį pareigūną į kitas lygiavertes rotuojamas pareigas toje pačioje ar kitoje centrinei statutinei įstaigai pavaldžioje statutinėje įstaigoje;

2) patenkinamai, gali perkelti šį pareigūną į kitas lygiavertes pareigas, kurioms netaikoma pareigūnų rotacija, arba į žemesnės pareigas toje pačioje ar kitoje centrinei statutinei įstaigai pavaldžioje statutinėje įstaigoje;

3) nepatenkinamai, gali šį pareigūną perkelti į žemesnės pareigas.

4. Pratęsus tarnybos einant rotuojamas pareigas laikotarpį arba perkėlus pareigūną į kitas lygiavertes rotuojamas pareigas, jam gali būti nustatytas ne mažesnis kaip 0,5, bet ne daugiau kaip 1,5 didesnis pareiginės algos koeficientas pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, tačiau neviršijantį tai pareigybei nustatyto didžiausio pareiginės algos koeficiento. Perkėlus pareigūną į kitas lygiavertes pareigas, kurioms netaikoma pareigūnų rotacija, paliekamas iki perkėlimo nustatytas pareiginės algos koeficientas, o jeigu pareigūno veikla paskutinio tarnybinės veiklos vertinimo metu įvertinta patenkinamai – nustatomas 0,5 mažesnis, negu jam buvo nustatytas iki perkėlimo, pareiginės algos koeficientas. Pareigūną perkėlus į žemesnės pareigas – nustatomas 0,5 mažesnis, negu jam buvo nustatytas iki perkėlimo, pareiginės algos koeficientas pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, tačiau ne didesnis negu didžiausias ir ne mažesnis negu mažiausias tai pareigybei nustatytas pareiginės algos koeficientas.

5. Šiame straipsnyje nustatytais atvejais į rotuojamas pareigas pareigūnas perkeliamas arba jo tarnyba tose pačiose rotuojamose pareigose pratęsiama esant pareigūno rašytiniam sutikimui.

Pareigūnui nesutikus būti perkeltam į kitas rotuojamas pareigas arba nesutikus tęsti tarnybos tose pačiose rotuojamose pareigose, klausimas dėl jo tolesnės tarnybos sprendžiamas šio statuto nustatyta tvarka.

6. Šio straipsnio 3 dalyje nustatytais atvejais draudžiama pareigūną perkelti į kitas pareigas statutinėje įstaigoje, kurioje pareigas eina jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar su juo svainystės ryšiais susijęs asmuo, jeigu pagal einamas pareigas tarp jų būtų tiesioginis pavaldumas.

7. Į vidaus tarnybą teisingumo ministro valdymo srities statutinėse įstaigose taip pat draudžiama rotacijos tvarka perkelti pareigūną, kurio sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar svainystės ryšiais su juo susijęs asmuo yra laikomas laisvės atėmimo vietų įstaigoje arba kai tokio asmens priežiūrą vykdo Lietuvos probacijos tarnyba ir tai gali sukelti interesų konfliktą.

8. Pareigūno, kuris rotacijos tvarka perkeliamas į kitas lygiavertes rotuojamas pareigas kitoje tarnybos vietovėje, ir jo šeimos narių kelionės ir turto perkėlimo išlaidos kompensuojamos Vyriausybės nustatyta tvarka. Pareigūno šeimos nariai, kuriems kompensuojamos kelionės ir turto perkėlimo išlaidos, yra kartu su pareigūnu gyvenantys nepilnamečiai vaikai (įvaikiai), taip pat vyresni vaikai (įvaikiai), kurie mokosi įregistruotose bendrojo ugdymo mokyklose ir statutinėse profesinio mokymo įstaigose pagal bendrojo ugdymo ir profesinio mokymo programas grupinio mokymosi forma kasdieniu, neakivaizdiniu ir nuotoliniu mokymo proceso organizavimo būdais ar pavienio mokymosi forma savarankišku ir nuotoliniu mokymo proceso organizavimo būdais arba studijuoja aukštojoje mokykloje pagal nuolatinės formos studijų programas tol, kol jiems sukaks 24 metai, sutuoktinis, sugyventinis (partneris), tėvas (įtėvis), motina (įmotė) ir išlaikytiniai, kurių globėju ar rūpintoju yra paskirtas pareigūnas ar jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris).

9. Pareigūnų rotacijos tvarką nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su finansų ministru.“

16 straipsnis. 34 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 34 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Tiesioginis vadovas, įvertinęs pareigūno tarnybinę veiklą gerai, vertinimo išvadą suderina su savo tiesioginiu vadovu (išskyrus atvejį, kai vertinimo išvadą surašęs tiesioginis vadovas yra pareigūną į pareigas skiriantis asmuo) ir pareigūno tarnybinės veiklos vertinimas yra baigiamas. Šiuo atveju tiesioginis vadovas pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui gali siūlyti pareigūnui skirti padėką. Jeigu pareigūno tiesioginio vadovo tiesioginis vadovas motyvuotai nesutinka su vertinimo išvada, pareigūno tiesioginis vadovas teikia vertinimo išvadą tarnybinės veiklos vertinimo komisijai (toliau – vertinimo komisija). Pareigūno, kurio tarnybinė veikla įvertinta gerai, iki tarnybinės veiklos vertinimo buvusi teisinė padėtis nesikeičia ir iki kito jo tarnybinės veiklos vertinimo jam paliekama gauta pareigūno alga.“

2. Pakeisti 34 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Tiesioginis vadovas, įvertinęs pareigūno tarnybinę veiklą labai gerai, vertinimo išvadą su vienu iš šio straipsnio 15 dalies 1 ar 3 punkte nurodytų pasiūlymų teikia pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui, o vertinimo išvadą su šio straipsnio 15 dalies 2 punkte nurodytu pasiūlymu teikia vertinimo komisijai.“

3. Pakeisti 34 straipsnio 12 dalį ir ją išdėstyti taip:

„12. Pareigūnas, nesutinkantis su tiesioginio vadovo pateikta vertinimo išvada, turi teisę kreiptis į vertinimo komisiją su motyvuotu prašymu peržiūrėti vertinimo išvadą ir dalyvauti vertinimo komisijos posėdyje jį svarstant. Pareigūną į pareigas skiriantis asmuo turi teisę motyvuotai kreiptis į vertinimo komisiją su prašymu peržiūrėti šio straipsnio 9 dalyje nurodytą vertinimo išvadą ir įvertinti pareigūno tarnybinę veiklą.“

4. Pakeisti 34 straipsnio 15 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:
„3) taikyti pareigūnui šio statuto 37 straipsnio 2 dalies 2, 3, 4 ir 5 punktuose nustatytas skatinimo priemonės;“.
5. Pripažinti netekusiu galios 34 straipsnio 15 dalies 4 punktą.
6. Pakeisti 34 straipsnio 19 dalį ir ją išdėstyti taip:
„19. Kai pareigūno tarnybinė veikla, kurią jo tiesioginis vadovas įvertino gerai, vertinama vertinimo komisijoje pareigūno prašymu, vertinimo komisija šio pareigūno tarnybinę veiklą gali įvertinti gerai arba labai gerai. Kai vertinimo komisija įvertino pareigūno tarnybinę veiklą gerai, taikomos šio straipsnio 16 dalies nuostatos. Vertinimo komisija, įvertinusi pareigūno tarnybinę veiklą labai gerai, pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui teikia vieną iš šio straipsnio 15 dalyje nurodytų pasiūlymų.“

17 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 37 straipsnio 2 dalį 5 punktu:
„5) nuo 1 iki 2 pareiginių algų dydžio pinigine išmoka už asmeninį išskirtinį indėlį įgyvendinant statutinei įstaigai nustatytus tikslus arba pasiektus rezultatus ir įgyvendintus uždavinius (tačiau ne dažniau kaip 2 kartus per kalendorinius metus).“
2. Pakeisti 37 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:
„5. Pareigūnai už ypatingus nuopelnus Lietuvos valstybei gali būti pristatomi valstybės apdovanojimui gauti Lietuvos Respublikos valstybės apdovanojimų įstatymo nustatyta tvarka.“
3. Pakeisti 37 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:
„6. Ministras turi teisę skatinti ir apdovanoti pareigūnus visais šio straipsnio 2, 3, 4 ir 10 dalyse nurodytais skatinimo būdais ir apdovanojimais, statutinės įstaigos vadovas – šio straipsnio 2 dalyje, 3 dalies 1 punkte, 4 ir 10 dalyje nurodytais skatinimo būdais ir apdovanojimais.“
4. Pakeisti 37 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:
„7. Pareigūnai, turintys galiojančią tarnybinę nuobaudą, neskatinami ir neapdovanojami. Pareigūnai negali būti skatinami ir apdovanojami Viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo 23 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatytais atvejais, taip pat tais atvejais, kai pareigūnai yra pripažinti padarę tarnybinės etikos pažeidimą ir nuo pažeidimo paaikšėjimo dienos nepraėjo vieni metai.“
5. Papildyti 37 straipsnį 10 dalimi:
„10. Šakos kolektyvinėje sutartyje gali būti nustatyti kiti pareigūnų skatinimo atvejai ir būdai.“

18 straipsnis. 39 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 39 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„39 straipsnis. Tarnybinė atsakomybė ir jos taikymas

1. Už tarnybinius nusižengimus skiriamos tarnybinės nuobaudos. Tarnybinė nuobauda skiriama atsižvelgiant į tarnybinių nusižengimų padariusio pareigūno kaltę, tarnybinio nusižengimo padarymo priežastis, aplinkybes ir padarinius, į pareigūno veiklą iki tarnybinio nusižengimo padarymo, tarnybinę atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes.
2. Pareigūnui gali būti skiriama viena iš šių tarnybinių nuobaudų:
 - 1) pastaba;
 - 2) papeikimas;
 - 3) griežtas papeikimas;
 - 4) perkėlimas į žemesnes pareigas;
 - 5) atleidimas iš vidaus tarnybos.

3. Tarnybinė nuobauda – atleidimas iš vidaus tarnybos gali būti skiriama už:
 - 1) šio statuto 24 straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigūnams taikomų apribojimų pažeidimą;
 - 2) valstybės, tarnybos ar komercinės paslapties atskleidimą;
 - 3) korupcinio pobūdžio teisės pažeidimą;
 - 4) Viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo nuostatų pažeidimą siekiant gauti neteisėtų pajamų ar privilegijų sau ar kitiems asmenims;
 - 5) nebuvimą tarnyboje (darbe) be pateisinamos priežasties vieną ar daugiau darbo dienų;
 - 6) buvimą neblaiviam ar apsvaigusiam nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų tarnybos (darbo) metu arba vengimą pasitikrinti dėl neblaivumo arba apsvaigimo nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų, kai įtariama, kad tarnybos (darbo) metu pareigūnas yra neblaivus ar apsvaigęs nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų;
 - 7) tarnybinį nusižengimą, jei prieš tai pareigūnui nors vieną kartą per pastaruosius 12 mėnesių buvo taikyta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas ar griežtesnė nuobauda;
 - 8) įsiteisėjusių teismo sprendimų, susijusių su pareigūno pareigomis ir jų atlikimu, nevykdymą;
 - 9) kitus nusižengimus, kuriais šiurkščiai nusižengiama pareigūno pareigoms ar tarnybinės etikos principams.
4. Tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tarnybinio nusižengimo paaikšėjimo dienos, šio straipsnio 9 dalyje nustatytais atvejais – ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo baudžiamojo proceso ar administracinio nusižengimo teisenos pabaigos, atsisakymo pradėti ikiteisminį tyrimą arba administracinio nusižengimo teiseną, o kai kompetentinga institucija atlieka tyrimą, patikrinimą, – ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo kompetentingos institucijos atlikto tyrimo, patikrinimo pabaigos dienos. Negalima skirti tarnybinės nuobaudos, jei nuo tarnybinio nusižengimo padarymo dienos praėjo vieni metai, išskyrus atvejus, kai tarnybinis patikrinimas sustabdomas šio straipsnio 9 dalyje nustatytais atvejais arba kai tarnybinis nusižengimas nustatomas atliekant auditą, piniginių ar kitokių vertybių inventORIZaciją ar kompetentingos institucijos atliekamo tyrimo, patikrinimo metu, arba kai yra pažeidžiamos Viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo nuostatos. Šiais atvejais tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ne vėliau kaip per 3 metus nuo tarnybinio nusižengimo padarymo dienos. Tarnybinei atsakomybei už pareigūno vardo pažeminimą taip pat taikomas 3 metų tarnybinės atsakomybės senaties terminas, skaičiuojamas nuo veikos padarymo dienos.
5. Į šio straipsnio 4 dalyje nustatytus 30 dienų ir 2 mėnesių ir vienų metų terminus tarnybinei nuobaudai skirti neįskaitomas laikas, kurį pareigūnas nebuvo tarnyboje dėl laikinojo nedarbingumo, buvo komandiruotėje ar atostogavo arba buvo nušalintas nuo pareigų, taip pat laikas, per kurį Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka turi būti išnagrinėtas skundas dėl profesinės sąjungos renkamojo organo nesutikimo dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo pareigūnui.
6. Už vieną tarnybinį nusižengimą galima skirti tik vieną tarnybinę nuobaudą.
7. Kai yra duomenų apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą ar pareigūno vardo pažeminimą, atliekamas tarnybinis patikrinimas. Ministras ar jo įgaliotas asmuo, gavęs duomenų apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą ar pareigūno vardo pažeminimą, gali pavesti ministerijos administracijos padaliniui, atliekančiam tarnybinius tyrimus ir patikrinimus (toliau – tyrimų padalinys), atlikti tarnybinį patikrinimą dėl galimo pareigūno tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardo pažeminimo arba sudaro komisiją šiam tarnybiniam patikrinimui atlikti, arba paveda tarnybinį patikrinimą atlikti centrinės statutinės įstaigos vadovui. Jeigu dėl šio tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardo pažeminimo statutinėje įstaigoje, kurioje pareigūnas eina pareigas, jau yra pradėtas

tarnybinis patikrinimas, ministro ar jo įgalioto asmens pavedimu, esant pagrįstoms aplinkybėms dėl atliekamo tarnybinio patikrinimo šališkumo, šis tarnybinis patikrinimas perduodamas atlikti tyrimų padaliniui, šiam tikslui sudarytai komisijai ar centrinei statutinei įstaigai. Centrinų statutinių įstaigų vadovų ar jų įgaliotų asmenų pavedimu statutinėje įstaigoje atliekamas tarnybinis patikrinimas gali būti motyvuotai perduodamas atlikti šių įstaigų tyrimų padaliniui. Šiuo atveju tarnybinis patikrinimas statutinėje įstaigoje nebeatliekamas. Pareigūną į pareigas skiriantis asmuo, priimdamas sprendimą dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo pareigūnui ar pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos už pareigūno vardo pažeminimą, atsižvelgia į ministro ar jo įgalioto asmens, į centrinės statutinės įstaigos vadovo ar jo įgalioto asmens patvirtintą tyrimų padalinio ar šiam tikslui sudarytos komisijos atlikto tarnybinio patikrinimo išvadą.

8. Tarnybinis patikrinimas, gavus oficialią informaciją apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą ar pareigūno vardo pažeminimą, pradedamas, o pradėtas tarnybinis patikrinimas tęsiamas ir sprendimas dėl tarnybinio nusižengimo padarymo pripažinimo ir tarnybinės nuobaudos skyrimo, taip pat dėl pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos už pareigūno vardo pažeminimą priimamas:

1) kai pareigūnas, dėl kurio galimo tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardo pažeminimo gauta oficiali informacija arba dėl kurio pradėtas tarnybinis patikrinimas, perkeliamas į pareigūno pareigas kitoje statutinėje įstaigoje. Šiuo atveju asmuo, pradėjęs tarnybinį patikrinimą, motyvuotą tarnybinio patikrinimo išvadą, kurioje konstatuojama, kad pareigūnas padarė tarnybinį nusižengimą ar pažemino pareigūno vardą, ir siūloma jam skirti tarnybinę nuobaudą ar jį atleisti iš vidaus tarnybos už pareigūno vardo pažeminimą, šio straipsnio 13 dalyje nurodyta tvarka perduoda statutinės įstaigos, į kurią perkeltas pareigūnas, vadovui ir pareigūnui, kuris pripažintas padariusiu tarnybinį nusižengimą ar pažeminusiu pareigūno vardą. Sprendimą dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo ar pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos už pareigūno vardo pažeminimą priima statutinės įstaigos, į kurią pareigūnas perkeltas, vadovas, atsižvelgdamas į šio straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus;

2) kai pareigūnas, dėl kurio galimo tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardo pažeminimo gauta oficiali informacija arba dėl kurio pradėtas tarnybinis patikrinimas, atleidžiamas iš vidaus tarnybos (netenka pareigūno statuso). Sprendimą dėl pareigūno, atleisto iš vidaus tarnybos, pripažinimo padariusiu tarnybinį nusižengimą ir tarnybinės nuobaudos, kuri turėtų būti jam skirta, ar sprendimą dėl pareigūno pripažinimo pažeminusiu pareigūno vardą priima pareigūną į pareigas skiriantis asmuo, atsižvelgdamas į šio straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus. Šis sprendimas šio straipsnio 13 dalyje nurodyta tvarka perduodamas pareigūnui, atleistam iš vidaus tarnybos.

9. Jeigu paaiškėja, kad tarnybinis nusižengimas ar pareigūno vardo pažeminimas gali turėti nusikalstamos veikos ar administracinio nusižengimo požymių, tarnybinis patikrinimas sustabdomas ir tarnybinio patikrinimo medžiaga perduodama tirti kompetentingai institucijai. Tarnybinis patikrinimas sustabdomas ir tuo atveju, kai paaiškėja, kad dėl šios pareigūno veikos yra pradėtas ikiteisminis tyrimas arba administracinio nusižengimo teiseną. Jeigu atsisakoma pradėti ikiteisminį tyrimą, administracinio nusižengimo teiseną arba pasibaigia baudžiamasis procesas ar administracinio nusižengimo teiseną, tarnybinis patikrinimas tęsiamas ir tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ar sprendimas dėl pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos už pareigūno vardo pažeminimą turi būti priimtas ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo šių sąlygų atsiradimo. Kai pareigūno veika turi savarankiško tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardą žeminančios veikos požymių, pagal kuriuos akivaizdžiai galima šį tarnybinį nusižengimą ar pareigūno vardo pažeminimą atriboti nuo nusikalstamos veikos ar administracinio nusižengimo ir savarankiškai ištirti, tarnybinis patikrinimas tęsiamas neatsižvelgiant į baudžiamojo proceso ar administracinio nusižengimo teisenos eigą.

10. Pareigūnas ir iš vidaus tarnybos atleistas pareigūnas, dėl kurių pradėtas tarnybinis patikrinimas, turi teisę:

1) turėti atstovą, turintį tokias pačias teises, kaip ir asmuo tarnybinio patikrinimo metu, kuriam jis atstovauja;

2) būti raštu informuotas apie pradėtą tarnybinį patikrinimą dėl galimai jo padaryto tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardo pažeminimo ir jo prašymu susipažinti su ministerijos ar statutinės įstaigos turimais neįslaptintais duomenimis apie galimai jo padarytą tarnybinį nusižengimą ar pareigūno vardo pažeminimą arba gauti šiuos duomenis;

3) teikti paaiškinimus, prašymus ir įrodymus ar kitą informaciją dėl galimai jo padaryto tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardo pažeminimo;

4) dalyvauti vietoje tikrinant su galimai jo padarytu tarnybiniu nusižengimu ar pareigūno vardo pažeminimu susijusius faktinius duomenis;

5) pareikšti motyvuotą nušalinimą tarnybinį nusižengimą tirti įgaliotiems asmenims dėl jų galimo šališkumo ir apskusti šių asmenų veikimą ar neveikimą;

6) baigus tarnybinį patikrinimą, gauti priimtą sprendimą, jo prašymu susipažinti su neįslaptinta tarnybinio patikrinimo medžiaga arba gauti jos kopiją;

7) skusti sprendimus, priimtus baigus tarnybinį patikrinimą.

11. Tarnybinių nuobaudą pareigūnui skiria arba sprendimą dėl pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos už pareigūno vardo pažeminimą priima pareigūnų į pareigas skiriantis asmuo.

12. Duomenys apie pareigūnui paskirtas tarnybines nuobaudas įrašomi į jo tarnybos bylą.

13. Tarnybinių patikrinimų atlikimo, tarnybinių nuobaudų pareigūnams skyrimo ir panaikinimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su finansų ir teisingumo ministrais.“

19 straipsnis. 43 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 43 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„43 straipsnis. Materialinės atsakomybės sąlygos ir žalos atlyginimo tvarka

1. Pareigūnai turi atlyginti savo neteisėta kalta veika statutinėms įstaigoms padarytą tiesioginę materialinę žalą (toliau – žala).

2. Pareigūnas atlygina visą šio straipsnio 1 dalyje nurodytą žalą, jeigu ją padarė atlikdamas nustatytas funkcijas, tačiau atlygintinos žalos dydis negali viršyti 6 vidutinių pareigūno darbo užmokesčių, išskyrus atvejus, kai žala padaryta tyčia.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas atlygintinos žalos dydis, atsižvelgiant į pareigūno neatsargumo laipsnį, atliktas funkcijas, veiksmus, siekiant išvengti žalos atsiradimo, ir kitas aplinkybes, turėjusias įtakos žalai atsirasti ar jai sumažinti arba išvengti, statutinės įstaigos vadovo ar jo įgalioto asmens motyvuotu sprendimu gali būti sumažintas, išskyrus atvejus, kai žala padaryta tyčia.

4. Statutinei įstaigai padarytą žalą pareigūnas gali atlyginti savo noru.

5. Jei pareigūnas gera valia šalių susitarimu žalos neatlygino natūra ar pinigais, padarytos žalos atlyginimas pareigūnų į pareigas skiriančio asmens sprendimu išskaičiuojamas iš pareigūno darbo užmokesčio. Ne teismo tvarka išskaičiuojamas žalos atlyginimas negali viršyti žalą padariusio pareigūno vieno vidutinio darbo užmokesčio dydžio net ir tuo atveju, kai buvo padaryta didesnė žala. Ne teismo tvarka per mėnesį išskaičiuojama suma negali viršyti 20 procentų pareigūnui priklausančio per mėnesį mokėti darbo užmokesčio. Sprendimas dėl statutinei įstaigai padarytos žalos atlyginimo turi būti priimtas ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo žalos paaiškėjimo dienos.

6. Pareigūnui priklausančios atlyginti žalos dalis, kuri liko neatlyginta po žalos atlyginimo išskaičiavimo šio straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka, taip pat pareigūnui priklausanči atlyginti žala,

kuri liko neatlyginta, nes nebuvo priimtas šio straipsnio 5 dalyje nurodytas sprendimas, išieškoma pareiškus ieškinį teisme.

7. Pareigūnas, nesutinkantis su jį į pareigas skiriančio asmens sprendimu dėl statutinei įstaigai padarytos žalos atlyginimo, turi teisę kreiptis į teismą. Kreipimasis į teismą sustabdo žalos atlyginimo išieškojimą pagal šio straipsnio 5 dalį.

8. Pareigūno atleidimas iš pareigūno pareigų (pareigūno statuso netekimas) arba pareigūno perkėlimas šio statuto nustatytais atvejais į kitas pareigas neatleidžia jo nuo padarytos dėl jo kaltės žalos atlyginimo.

9. Dėl pareigūnų atlygintinos žalos dydžio, išskyrus atvejus, kai žala padaryta tyčia, ir jos atlyginimo tvarkos gali būti susitariama šakos kolektyvinėje sutartyje.“

20 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„44 straipsnis. Statutinių įstaigų regreso (atgręžtinio reikalavimo) teisė į žalą padariusį pareigūną

1. Žala, atsiradusi dėl statutinės įstaigos neteisėtų veiksmų, atlyginama Civilinio kodekso nustatyta tvarka.

2. Pareigūno padarytą žalą atlyginusi statutinė įstaiga, o kai žala padaryta neteisėtais statutinės įstaigos vadovo veiksmais, statutinės įstaigos vadovą į pareigas skiriantis asmuo turi pareigą regreso (atgręžtinio reikalavimo) tvarka reikalauti iš žalą padariusio pareigūno tokio dydžio žalos atlyginimo, kiek ji sumokėjo, bet ne daugiau kaip 9 vidutinių pareigūno darbo užmokesčių. Jeigu pareigūnas žalą padarė tyčia, statutinė įstaiga turi pareigą regreso (atgręžtinio reikalavimo) tvarka reikalauti iš žalą padariusio pareigūno tiek, kiek ji sumokėjo žalos atlyginimo.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas atlygintinos žalos dydis, atsižvelgiant į pareigūno neatsargumo laipsnį, atliktas funkcijas, veiksmus siekiant išvengti žalos atsiradimo ir kitas aplinkybes, turėjusias įtakos žalai atsirasti ar jai sumažinti arba išvengti, statutinės įstaigos vadovo ar jo įgalioto asmens motyvuotu sprendimu gali būti sumažintas, išskyrus atvejus, kai žala padaryta tyčia.

4. Žalos atlyginimas išieškomas iš pareigūno šio statuto 43 straipsnyje nustatyta tvarka.“

21 straipsnis. 45 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 45 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„45 straipsnis. Pareigūnų nušalinimas nuo pareigų

1. Pareigūnas nuo pareigų privalo būti nušalintas:

1) jeigu jis tarnybos metu yra neblaivus ar apsvaigęs nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų. Šiuo atveju pareigūnas nuo pareigų nušalinamas likusiam tos dienos (pamainos) darbo laikui;

2) jeigu nėra pareigų, į kurias pareigūnas gali būti perkeltas šio statuto 31 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka, kai Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka jam uždraudžiama dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija. Šiuo atveju pareigūnas nuo pareigų nušalinamas Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka atliekamo patikrinimo laikotarpiu;

3) kituose įstatymuose nustatytais sąlygomis ir tvarka.

2. Pareigūnas nuo pareigų gali būti nušalintas:

1) jeigu tarnybinio patikrinimo dėl pareigūno veikos metu jis aktyviais veiksmais trukdo atlikti šį patikrinimą arba siekia paveikti tarnybinio patikrinimo eigą ir rezultatus. Šiuo atveju pareigūnas

nuo pareigų nušalinamas tarnybinio patikrinimo laikui. Į šį terminą neįskaitomas pareigūno laikinojo nedarbingumo ar atostogų laikas;

2) jeigu tarnybinio patikrinimo metu paaiškėja, kad tikrinamo pareigūno veika gali turėti nusikalstamos veikos požymių, arba pareigūno veikoje įžvelgiama pareigūno vardo pažeminimo ar tarnybinio nusižengimo, už kurį pareigūnas gali būti atleistas iš pareigų, požymių. Šiuo atveju, įvertinus pareigūno einamų pareigų pobūdį, atliekamas funkcijas ir kitas svarbias aplinkybes, dėl kurių tolesnis jo pareigų vykdymas būtų nesuderinamas su galimais pareikšti įtarimais, pareigūnas nuo pareigų nušalinamas tarnybinio patikrinimo laikui. Į šį terminą neįskaitomas pareigūno laikinojo nedarbingumo ar atostogų laikas;

3) jeigu jis įtariamas ar kaltinamas apysunkio, sunkaus arba labai sunkaus nusikaltimo padarymu arba įtariamas ar kaltinamas nusikaltimo arba baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ar viešiesiems interesams padarymu, jeigu nušalinimas nuo pareigų neįvykdytas Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso nustatyta tvarka. Šiuo atveju, įvertinus pareigūno einamų pareigų pobūdį, atliekamas funkcijas ir kitas svarbias aplinkybes, dėl kurių tolesnis jo pareigų vykdymas būtų nesuderinamas su pareikštais įtarimais ar kaltinimais, pareigūnas gali būti nušalinamas nuo pareigų iki 3 mėnesių laikotarpiui. Prireikus šios priemonės taikymą pareigūną į pareigas skiriantis asmuo gali pratęsti vienam mėnesiui. Pratesimų skaičius neribojamas, tačiau visais atvejais nušalinimas nuo pareigų negali trukti ilgiau kaip iki baudžiamojo proceso pabaigos. Nušalinimas nuo pareigų panaikinamas iš karto, kai jis tampa nebereikalingu;

4) kai pareigūnas atsisako patikrinti sveikatą šio statuto nustatyta tvarka, – tol, kol patikrins sveikatą;

5) kai pareigūnas dvejus metus iš eilės neatitinka fizinio pasirengimo reikalavimų ir (arba) be pateisinamos priežasties nedalyvauja atitikties fizinio pasirengimo reikalavimams tikrinime, – tol, kol jis atitiks jam nustatytus fizinio pasirengimo reikalavimus.

3. Pareigūną nuo pareigų nušalina pareigūną į pareigas skiriantis asmuo įsakymu savo iniciatyva arba gavęs motyvuotą tarnybinį patikrinimą atliekančio įgalioto asmens teikimą. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytu atveju ne darbo dieną ar statutinės įstaigos ne darbo valandomis pareigūną nuo pareigų nušalina pareigūną į pareigas skiriantis asmuo arba jo įgaliotas asmuo; šiuo atveju įsakymas nušalinti pareigūną nuo pareigų priimamas artimiausią statutinės įstaigos darbo dieną. Įsakyme nušalinti pareigūną nuo pareigų turi būti nurodytas laikotarpis, kuriam pareigūnas nušalinamas nuo pareigų, nušalinimo priežastys, teisinis pagrindas, sprendimo apskundimo tvarka ir terminai.

4. Nušalintam nuo pareigų pareigūnui, įskaitant nušalintąjį Baudžiamojo proceso kodekse nustatyta tvarka, nušalinimo nuo pareigų laikotarpiu darbo užmokestis nemokamas.

5. Nušalintas nuo pareigų pareigūnas, išskyrus šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytu atveju nušalintas nuo pareigų pareigūnas, iš karto po nušalinimo nuo pareigų grąžina pareigūno pažymėjimą, specialų ženklą, tarnybinį šaunamąjį ginklą, specialiąsias priemones ir sprogmenis pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui arba jo įgaliotam asmeniui, taip pat atiduoda jam patikėtus tarnybinius dokumentus, inventorių, kitas darbo priemones. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytu atveju nušalintas nuo pareigų pareigūnas iš karto po nušalinimo nuo pareigų grąžina pareigūno pažymėjimą, specialų ženklą, tarnybinį šaunamąjį ginklą, specialiąsias priemones ir sprogmenis pareigūno tiesioginiam vadovui arba neblaivumą (girtumą) ar apsvaigimą įstaigoje įgaliotam patikrinti asmeniui.

6. Kai šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nustatytais pagrindais nušalintam nuo pareigų pareigūnui, pasibaigus baudžiamajam procesui, nėra priimamas apkaltinamasis nuosprendis arba tarnybinio patikrinimo metu nustatoma, kad pareigūnas nepadarė tarnybinio nusižengimo, dėl kurio

buvo pradėtas tarnybinis patikrinimas ir pareigūnas buvo nušalintas nuo pareigų, kad pareigūnas nėra pripažintas kaltu dėl administracinio nusižengimo ar nusikalstamos veikos padarymo, taip pat tais atvejais, kai pasibaigus pareigūno, kuris nušalintas nuo pareigų šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta tvarka, nušalinimo terminui neatsirado pagrindas atleisti jį iš pareigų, pareigūnas toliau eina pareigas ir per 10 darbo dienų nuo tos dienos, kurią vėl pradėjo jas eiti, jam sumokamas darbo užmokestis už laikotarpį, kurį jis buvo nušalintas nuo pareigų, ir delspinigiai, kurių dydį tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras. Delspinigiai nemokami, jeigu pareigūnui žala atlyginta kituose įstatymuose nustatyta tvarka.

7. Laikotarpis, kurį pareigūnas buvo nušalintas nuo pareigų, į vidaus tarnybos stažą neįskaitomas, išskyrus atvejus, kai tarnybinio patikrinimo metu nustatyta, kad pareigūnas nepadarė tarnybinio nusižengimo, dėl kurio buvo pradėtas tarnybinis patikrinimas ir pareigūnas buvo nušalintas nuo pareigų, kai jis nėra pripažintas kaltu dėl administracinio nusižengimo ar nusikalstamos veikos padarymo, taip pat tuos atvejus, kai pasibaigus pareigūno, kuris buvo nušalintas nuo pareigų šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta tvarka, nušalinimo terminui neatsirado pagrindas atleisti pareigūną iš pareigų arba pareigūnas šio statuto 31 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka buvo perkeltas į kitas pareigas.“

22 straipsnis. 46 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 46 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„46 straipsnis. Pareigūnų darbo ir poilsio laikas

1. Pareigūnų darbo laiko norma yra 40 valandų per savaitę (7 dienų laikotarpį).

2. Pareigūną į pareigas skiriantis asmuo ar jo įgalioti asmenys gali šio statuto 47 straipsnyje nurodytais atvejais pavesti pareigūnui dirbti viršvalandžius. Darbo laikas, įskaitant viršvalandžius, negali būti ilgesnis kaip 24 valandos per darbo dieną (pamainą), išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems pareigūnams taikomas išimtis, ir 72 valandos per kiekvieną 7 dienų laikotarpį. Per ketvirtį (3 mėnesių laikotarpį) pareigūno, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytus pareigūnus, vidutinis darbo laikas, įskaitant viršvalandžius, per kiekvieną 7 dienų laikotarpį neturi viršyti 48 valandų. Šio statuto 47 straipsnio 1 dalies 10 punkte nustatytais atvejais gali būti nukrypta nuo šioje dalyje nustatytų apribojimų darbo trukmei.

3. Pareigūnams, kai būtina užtikrinti tinkamą statutinės įstaigos funkcijų atlikimą, gali būti taikoma suminė darbo laiko apskaita. Taikant suminę darbo laiko apskaitą, pareigūnų darbo dienos (pamainos) trukmė kartu su viršvalandžiais negali būti ilgesnė kaip 26 valandos, darbo laiko norma yra vidutiniškai 40 valandų per savaitę (7 dienų laikotarpį), vidutinis darbo laikas per kiekvieną 7 dienų laikotarpį, įskaitant viršvalandžius, neturi viršyti 48 valandų. Nepertraukiamojo poilsio tarp darbo dienų (pamainų) laikas, kai darbo dienos (pamainos) trukmė ne trumpesnė kaip 24 valandos, privalo būti ne trumpesnė kaip 24 valandos, išskyrus šio statuto 47 straipsnio 1 dalyje nustatytus atvejus. Šioje dalyje nurodytų pareigūnų viršvalandžiais laikomas laikas, kurį šie pareigūnai faktiškai dirba viršydamai darbo grafike nustatytą darbo dienos (pamainos) trukmę arba viso apskaitinio laikotarpio bendrą darbo laiko normą. Suminės darbo laiko apskaitos laikotarpio trukmė negali būti ilgesnė negu 4 mėnesiai. Šioje dalyje nurodytų pareigūnų pareigybių sąrašą, suminės darbo laiko apskaitos laikotarpio trukmę tvirtina centrinės statutinės įstaigos vadovas. Sprendimą dėl suminės darbo laiko apskaitos taikymo priima statutinės įstaigos vadovas.

4. Į darbo laiką įskaičiuojamas laikas, skirtas pareigūnams instrukuoti, apginkluoti ar darbo dienai (pamainai) perduoti (priimti).

5. Pareigūnų kasdienio nepertraukiamojo poilsio tarp darbo dienų (pamainų) trukmė negali būti trumpesnė kaip 11 valandų iš eilės, o per 7 paeiliui einančių dienų laikotarpį pareigūnams turi

būti suteiktas ne mažiau kaip 35 valandų nepertraukiamojo poilsio laikas. Šio statuto 47 straipsnyje nustatytais atvejais, kai tarnybinė užduotis nebūtų įvykdyta dėl suteikto poilsio, Lietuvos Respublikos krizių valdymo ir civilinės saugos įstatymo 31 straipsnio 1 dalyje ir Lietuvos Respublikos karo padėties įstatymo 16 straipsnyje nustatytais atvejais gali būti nukrypta nuo šioje dalyje nustatyto poilsio režimo reikalavimų, tačiau pareigūną į pareigas skiriantis asmuo ar jo įgaliotas asmuo privalo atsiradus galimybei iš karto suteikti pareigūnams ne trumpesnę negu šioje dalyje nurodytą nepertraukiamąjį poilsio laiką, o jeigu dėl objektyvių priežasčių tokios trukmės poilsio laiko suteikti neįmanoma, privalo suteikti poilsį, užtikrinantį jo sveikatos ir darbingumo atgavimą.

6. Šakos kolektyvinėje sutartyje gali būti sutarta dėl šio straipsnio 3 dalyje nurodytų pareigūnų darbo dienos (pamainos) trukmės ir suminės darbo laiko apskaitos laikotarpio trukmės, laikantis šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų.“

23 straipsnis. 47 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 47 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„47 straipsnis. Pareigūnų viršvalandinis darbas

1. Pareigūnai privalo vykdyti pareigūną į pareigas skiriančio asmens arba jo įgalioto asmens įsakymą ar nurodymą dirbti viršvalandinį darbą, kai būtina:

- 1) gelbėti žmonių gyvybę ar sveikatą;
- 2) užtikrinti Krizių valdymo ir civilinės saugos įstatymo 31 straipsnio 1 dalies nuostatų įgyvendinimą;
- 3) užkirsti kelią masinėms riaušėms ar jas nutraukti;
- 4) užtikrinti viešąją tvarką masinių renginių metu;
- 5) įvykdyti tarnybinę užduotį, kurios vykdymas dėl jos ypatumų negali būti sustabdytas ar nutrauktas;
- 6) sustiprinti valstybės sienos apsaugą;
- 7) ruošti ginkluotai krašto gynybai;
- 8) sustiprinti svarbių valstybės objektų apsaugą;
- 9) užtikrinti oficialių užsienio svečių saugumą;
- 10) nepaprastosios padėties, karo padėties, ekstremaliųjų situacijų ir kitais įstatymuose nustatytais atvejais;
- 11) kitais neatidėliotinais atvejais, kai nepavedus dirbti viršvalandžių nebūtų užtikrintas statutinei įstaigai įstatymuose nustatytų uždavinių ir funkcijų įgyvendinimas.

2. Pareigūną į pareigas skiriantis asmuo ar jo įgaliotas asmuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais gali pavesti pareigūnams dirbti poilsio ir švenčių dienomis.

3. Nėščioms, neseniai pagimdžiusioms ir krūtimi maitinančioms pareigūnėms, pareigūnams, auginantiems vaiką (įvaikį) iki 3 metų, pareigūnams, vieniems auginantiems vaiką (įvaikį) iki 14 metų arba vaiką (įvaikį) su negalia iki 18 metų, ir asmenį su negalia slaugantiems pareigūnams galima pavesti dirbti viršvalandžius tik jų rašytiniu sutikimu.“

24 straipsnis. 48 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 48 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Nėščios, neseniai pagimdžiusios ir krūtimi maitinančios pareigūnės, pareigūnai, auginantys vaiką (įvaikį) iki 3 metų, pareigūnai, vieni auginantys vaiką (įvaikį) iki 14 metų arba vaiką (įvaikį) su negalia iki 18 metų, ir asmenį su negalia slaugantys pareigūnai budėti gali būti skiriami tik jų rašytiniu sutikimu.“

25 straipsnis. 49 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 49 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:
 „2. Pareigūnui, vienam auginančiam vaiką (įvaikį) iki 14 metų arba vaiką (įvaikį) su negalia iki 18 metų, suteikiamos papildomos 5 darbo dienų kasmetinės atostogos.“
2. Pakeisti 49 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:
 „4. Viena iš kasmetinių atostogų dalių negali būti trumpesnė kaip 10 darbo dienų, o šio statuto 46 straipsnio 3 dalyje nurodytiems pareigūnams – ne trumpesnė kaip 2 savaitės.“
3. Papildyti 49 straipsnį 6¹ dalimi:
 „6¹. Kasmetinių atostogų suteikimo tvarką šio statuto 46 straipsnio 3 dalyje nurodytiems pareigūnams nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su teisingumo ir finansų ministrais.“

26 straipsnis. 59 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 59 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:
 „3. Pareigūnui, kuris buvo sužalotas, susižalojo arba kurio sveikata buvo sutrikdyta atliekant tarnybines pareigas, jei tarnybinių pareigų atlikimas buvo susijęs su didesniu pavojumi ar didesne rizika pareigūno gyvybei ar sveikatai, arba kurio sužalojimas, susižalojimas ar sveikatos sutrikdymas yra susijęs su jo tarnybinių pareigų atlikimu, jei tarnybinių pareigų atlikimas buvo susijęs su didesniu pavojumi ar didesne rizika pareigūno gyvybei ar sveikatai, arba kurio sveikata sutrikdyta dėl tarnybinių pareigų atlikimo ar pareigūno statuso, išmokama kompensacija (sumažinta priklausančios išmokėti Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme nustatytos netekto dalyvumo vienkartinės kompensacijos ar netekto dalyvumo periodinės kompensacijos, mokėtinos ne daugiau kaip 12 mėnesių, dydžiu), atsižvelgiant į dalyvumo lygį ir sveikatos sutrikdymo mastą:
 - 1) dėl sužalojimo ar susižalojimo netekusiam 75–100 procentų dalyvumo – 46,55 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;
 - 2) dėl sužalojimo ar susižalojimo netekusiam 60–70 procentų dalyvumo – 37,24 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;
 - 3) dėl sužalojimo ar susižalojimo netekusiam 45–55 procentų dalyvumo – 27,93 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;
 - 4) dėl sužalojimo ar susižalojimo netekusiam iki 40 procentų dalyvumo ir dėl to pripažintam netinkamu vidaus tarnybai – 23,28 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;
 - 5) sunkaus sveikatos sutrikdymo atveju – 18,62 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;
 - 6) apysunkio sveikatos sutrikdymo atveju – 13,97 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;
 - 7) lengvo sveikatos sutrikdymo atveju – nuo 0,78 iki 9,31 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio.“
2. Pakeisti 59 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:
 „8. Pareigūnui, kuriam buvo išmokėta kompensacija pagal šio straipsnio 3 dalies 5, 6 ar 7 punktą ir kuriam vėliau dėl to paties sveikatos sutrikdymo nustatomas ir dalyvumo sumažėjimas, papildomai išmokamas pagal šio straipsnio 3 dalies 5, 6 ar 7 punktą išmokėtos kompensacijos ir šio straipsnio 3 dalies 1, 2, 3 ar 4 punkte nurodytos kompensacijos, atsižvelgus į nustatytą dalyvumo lygį, skirtumas.“

27 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas

- Pakeisti 60 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„60 straipsnis. Pareigūnų ir kursantų medicininės reabilitacijos, sveikatos grąžinamojo ir antirecidyvinio gydymo, prevencinės medicininės ir psichologinės reabilitacijos išlaidų apmokėjimas

1. Iš valstybės biudžeto Vidaus reikalų, Finansų ir Teisingumo ministerijoms ar centrinėms statutinėms įstaigoms skirtų lėšų apmokama:

1) pareigūnų medicininė reabilitacija, sveikatos grąžinamasis ir antirecidyvnis gydymas po sužalojimo atliekant tarnybines pareigas, kai šis gydymas neapmokamas iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto;

2) pareigūnų medicininė reabilitacija, sveikatos grąžinamasis ir antirecidyvnis gydymas, prevencinė medicininė ir psichologinė reabilitacija įstaigose, kurių savininko teises ir pareigas įgyvendina Vidaus reikalų ministerija, ir kitose asmens ir visuomenės sveikatos priežiūros įstaigose;

3) kursantų medicininė ir psichologinė reabilitacija, sveikatos grąžinamasis gydymas po sužalojimo jų pasitelkimo statutinių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytoms funkcijoms atlikti metu, kai šis gydymas neapmokamas iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto.

2. Pareigūnų ir šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytų kursantų medicininės reabilitacijos, prevencinės medicininės ir psichologinės reabilitacijos, sveikatos grąžinamojo ir antirecidyvinio gydymo, kai tai iš dalies apmokama arba neapmokama iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto, tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.“

28 straipsnis. 61 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 61 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Profesinių sąjungų veikla statutinėje įstaigoje įstatymų, reglamentuojančių profesinių sąjungų veiklą, nustatyta tvarka gali būti sustabdyta ar nutraukta, jeigu ji prieštarauja teisės aktams ar trukdo įgyvendinti statutinės įstaigos funkcijas siekiant užtikrinti žmogaus teises ir viešąjį saugumą.“

2. Pakeisti 61 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Profesinių sąjungų nariai, atleisti iš vidaus tarnybos jų pačių prašymu dėl išrinkimo į renkamasias pareigas profesinėje sąjungoje ar profesinių sąjungų organizacijoje, pasibaigus įgaliojimams einant renkamasias pareigas, jų prašymu grąžinami į iki išrinkimo eitas pareigas, o kai jų nėra, – į kitas lygiavertes pareigas toje pačioje arba šio asmens rašytiniu sutikimu kitoje statutinėje įstaigoje, o kai ir šių pareigų nėra, – šio asmens rašytiniu sutikimu į žemesnes pareigas toje pačioje ar kitoje statutinėje įstaigoje. Šie asmenys grąžinami į vidaus tarnybą vidaus reikalų ministro nustatyta ir su teisingumo ir finansų ministrais suderinta tvarka.“

3. Pakeisti 61 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Profesinės sąjungos veiklai statutinėje įstaigoje sudaromos sąlygos, nustatytos profesinės sąjungos susitarime su statutinės įstaigos vadovu arba jo įgaliotu asmeniu.“

29 straipsnis. 64 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 64 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„64 straipsnis. Aprūpinimas gyvenamosiomis patalpomis

1. Pareigūnas, kuris pats ar kurio sutuoktinis, sugyventinis (partneris), nepilnamečiai vaikai (įvaikiai) pareigūno tarnybos vietovėje neturi nuosavybės teise priklausančio tinkamo gyventi vienam asmeniui ar šeimai ir atitinkančio statybos bei specialiųjų normų (higienos, gaisrinės saugos ir kitų) reikalavimus namo, buto ar kitos gyvenamosios patalpos, Vyriausybės nustatyta tvarka iš ministerijos ar centrinės statutinės įstaigos atitinkamoje vietovėje turimo tarnybinių butų fondo gali būti

aprūpinamas pagal tos gyvenamosios vietovės sąlygas įrengtu, tinkamu gyventi vienam asmeniui ar šeimai ir atitinkančiu statybos bei specialiųjų normų (higienos, gaisrinės saugos ir kitų) reikalavimus suremontuotu tarnybiniu butu (vienas gyvenantis pareigūnas arba pareigūnas, kurio šeimos nariai, nurodyti šio statuto 32 straipsnio 8 dalyje, negali persikelti į pareigūno tarnybos vietovę, – atskira tarnybine gyvenamąja patalpa). Už suteiktą tarnybinį butą (tarnybines gyvenamąsias patalpas) pareigūnas moka Vyriausybės nustatyta tvarka apskaičiuotą gyvenamosios patalpos nuomos mokestį ir mokesčius už energiją, ryšius ir visas komunalines paslaugas pagal toje vietovėje galiojančius tarifus.

2. Pareigūnas, perėjęs tarnauti į kitą statutinę įstaigą toje pačioje tarnybos vietovėje, dėl šios priežasties negali būti iškeldinamas iš anksčiau suteikto tarnybinio buto (tarnybinių gyvenamosios patalpų), išskyrus atvejus, kai pareigūnas perėjo tarnauti į kito ministro valdymo srities statutinę įstaigą.

3. Pareigūnas gali naudotis tarnybiniu butu (tarnybines gyvenamąsias patalpas) tol, kol turi pareigūno statusą, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą atvejį. Atleistas iš vidaus tarnybos pareigūnas, taip pat pareigūnas, kuris perėjo tarnauti į kito ministro valdymo srities statutinę įstaigą, privalo išsikelti iš tarnybinio buto (tarnybinių gyvenamosios patalpų) ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo atleidimo iš vidaus tarnybos arba nuo perėjimo tarnauti į kito ministro valdymo srities statutinę įstaigą dienos. Vyriausybės nustatytais atvejais, sąlygomis ir tvarka ši terminą ministras gali pratęsti. Atsisakęs išsikelti iš tarnybinio buto (tarnybinių gyvenamosios patalpų) atleistas iš vidaus tarnybos pareigūnas, taip pat pareigūnas, kuris perėjo tarnauti į kito ministro valdymo srities statutinę įstaigą, kartu su gyvenančiais asmenimis iš jo (jos) iškeldinamas.

4. Pareigūnui, kuris neaprūpintas tarnybiniu butu (tarnybines gyvenamąsias patalpas) šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka (vienas gyvenantis pareigūnas arba pareigūnas, kurio šeimos nariai, nurodyti šio statuto 32 straipsnio 8 dalyje, negali persikelti į pareigūno tarnybos vietovę, – atskira tarnybine gyvenamąja patalpa), šių gyvenamųjų patalpų tarnybos vietovėje išlaikymo išlaidoms kompensuoti iš ministerijai ar centrinei statutinei įstaigai skirtų lėšų mokami Vyriausybės nustatyto dydžio butpinigiai. Butpinigių skyrimo ir mokėjimo sąlygas ir tvarką, taip pat butpinigių mokėjimo kontrolės tvarką nustato Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

5. Jeigu šeimoje yra du pareigūnai (sutuoktiniai) arba kartu gyvena du pareigūnai sugyventiniai (partneriai), turintys teisę gauti butpinigius ir tarnaujantys toje pačioje tarnybos vietovėje, kai nėra teismo sprendimo dėl jų gyvenimo skyrium ir nėra notaro patvirtintos sutarties dėl jų gyvenimo skyrium, jiems kompensuojamos vienos gyvenamosios patalpos tarnybos vietovėje išlaikymo išlaidos, neviršijant Vyriausybės nustatyto butpinigių dydžio.“

30 straipsnis. 67 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 67 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„67 straipsnis. Pareigūnams ir kursantams garantuojama teisinė pagalba

1. Pareigūnui, kuris atlikdamas tarnybines pareigas viršijo tarnybinių rizikos ribas, tuo būdu padarė nusikalstamą veiką ar kitokį teisės pažeidimą ir dėl to tapo įtariamuoju arba davė parodymus kaip liudytojas taikant Baudžiamojo proceso kodekso 82 straipsnio 3 dalyje numatytus liudijimo ypatumus, kaltinamuoju arba kuris nukentėjo atlikdamas jam priskirtas tarnybines funkcijas ar dėl vidaus tarnybos, iš statutinei įstaigai skirtų lėšų kompensuojamos teisinės pagalbos išlaidos ar jų dalis. Šią kompensaciją skiria pareigūnui į pareigas skiriantis asmuo iš statutinei įstaigai skirtų lėšų. Statutinės įstaigos vadovui šiame straipsnyje numatyta kompensacija skiriama iš jo vadovaujamai statutinei įstaigai skirtų lėšų.

2. Kursantui, kuris pasitelkus jį statutinių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytiems funkcijoms atlikti viršijo tarnybinių rizikos ribas, tuo būdu padarė nusikalstamą veiką ar

kitokį teisės pažeidimą ir dėl to tapo įtariamuoju arba davė parodymus kaip liudytojas taikant Baudžiamojo proceso kodekso 82 straipsnio 3 dalyje numatytus liudijimo ypatumus, kaltinamuoju arba kuris nukentėjo atlikdamas jam priskirtas funkcijas, iš šioje dalyje nurodytoms statutinėms įstaigoms skirtų lėšų kompensuojamos teisinės pagalbos išlaidos ar jų dalis. Šią kompensaciją skiria sprendimą dėl kursanto pasitelkimo priėmęs asmuo.“

31 straipsnis. 68 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 68 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„68 straipsnis. Pareigūnų, jų šeimos narių ir jų nuosavybės apsauga

Pareigūnų, jų šeimos narių, nurodytų šio statuto 32 straipsnio 8 dalyje, ir jų nuosavybės apsauga, kai dėl pareigūno tarnybos kyla reali grėsmė jų gyvybei, sveikatai ar turtui, užtikrinama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka iš ministerijai ar centrinei statutinei įstaigai valstybės biudžete skirtų asignavimų.“

32 straipsnis. 72 straipsnio pakeitimas

1. Pripažinti netekusiu galios 72 straipsnio 1 dalies 9 punktą.

2. Pakeisti 72 straipsnio 1 dalies 19 punktą ir jį išdėstyti taip:

„19) kai pasibaigia šio statuto 47 straipsnio 1 dalies 1–10 punktuose nurodytos aplinkybės, dėl kurių pareigūnas iš centrinės statutinės įstaigos personalo rezervo buvo laikinai pasitelktas pareigūno tarnybinėms pareigoms atlikti grąžinant jį į vidaus tarnybą.“

33 straipsnis. 73 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 73 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų pareigūnų vidaus tarnybos trukmė gali būti pratęsta, tačiau bendras vidaus tarnybos trukmės pratęsimų terminas negali viršyti 5 metų. Rašytinį prašymą pratęsti tarnybą pareigūnai turi teisę pateikti ne vėliau kaip prieš 4 mėnesius iki šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytos jų tarnybos trukmės pabaigos arba ne vėliau kaip prieš 4 mėnesius iki pratęstos tarnybos trukmės pabaigos. Tarnyba pareigūnui pratęsiama jį į pareigas skiriančio asmens sprendimu, jeigu šio pareigūno paskutinių 2 metų tarnybinė veikla buvo įvertinta gerai arba labai gerai, jo sveikatos būklė atitinka nustatytus reikalavimus (pagal tai patvirtinančią Centrinės medicinos ekspertizės komisijos išvadą), jis atitinka nustatytus fizinio pasirėngimo reikalavimus ir nėra galimybių kitais būdais užtikrinti statutinei įstaigai nustatytų funkcijų atlikimą.“

34 straipsnis. 76 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 76 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„76 straipsnis. Atleidimo iš vidaus tarnybos kitais pagrindais tvarka

1. Šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 2–8, 10, 11, 14 ir 16 punktuose nurodytais pagrindais pareigūnas atleidžiamas iš vidaus tarnybos kitą dieną po to, kai atsiranda ar nustatomas faktas (aplinkybė), dėl kurio (kurios) pareigūnas nebegali tęsti tarnybos. Šiais pagrindais atleisti pareigūną iš vidaus tarnybos galima ir jo laikinojo nedarbingumo, atostogų ar nušalinimo nuo pareigų metu.

2. Šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 12 punkte nurodytu pagrindu pareigūnas atleidžiamas iš vidaus tarnybos, apie galimą atleidimą jį įspėjus raštu ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki atleidimo dienos. Pareigūnui, kuriam iki teisės gauti visą senatvės pensiją įgijimo liko ne daugiau kaip 5 metai, šis įspėjimo apie galimą atleidimą iš vidaus tarnybos terminas dvigubinamas, o pareigūnui, auginančiam vaiką (įvaikį) iki 14 metų ar auginančiam vaiką (įvaikį) su negalia iki 18 metų, taip pat pareigūnui, kuriam iki teisės gauti visą senatvės pensiją įgijimo liko mažiau kaip 2 metai,

trigubinamas. Nėščia pareigūnė (kai statutinė įstaiga likviduojama) apie galimą atleidimą iš vidaus tarnybos turi būti įspėta raštu ne vėliau kaip prieš 4 mėnesius iki atleidimo dienos. Įspėjimas apie galimą atleidimą iš vidaus tarnybos netenka galios, jei nuo jo termino pabaigos praeina daugiau kaip vienas mėnuo, neįskaitant pareigūno laikinojo nedarbingumo ir atostogų laiko.

3. Pareigūnas šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 17 ir 19 punktuose nurodytais pagrindais atleidžiamas iš vidaus tarnybos kitą dieną po to, kai pasibaigia įstatymų nustatytas tarnybos einant tas pareigūno pareigas laikotarpis arba šio statuto 47 straipsnio 1 dalies 1–10 punktuose nurodytos aplinkybės, dėl kurių pareigūnas iš centrinės statutinės įstaigos personalo rezervo buvo laikinai pasitelktas pareigūno tarnybinėms pareigoms atlikti grąžinant jį į vidaus tarnybą.

4. Negalima atleisti iš vidaus tarnybos nėščios pareigūnės, taip pat motinos arba tėvo, auginančių vaiką (įvaikį) iki 3 metų, jeigu nėra šių pareigūnų kaltės (išskyrus atvejus, kai statutinė įstaiga likviduojama).

5. Atleisti pareigūną iš vidaus tarnybos šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 4, 12, 15, 16 ir 17 punktuose nurodytais pagrindais galima tik tuo atveju, kai nėra galimybės jį perkelti į lygiavertės pareigas arba pareigūno rašytiniu sutikimu – į žemesnės pareigas.“

35 straipsnis. 77 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 77 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 18 punkte nurodytu pagrindu atleidžiamam iš vidaus tarnybos pareigūnui gali būti mokama ne didesnė negu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta išeitinė išmoka. Šios išeitinės išmokos mokėjimas nutraukiamas, jeigu pareigūnas grąžinamas į vidaus tarnybą.“

2. Papildyti 77 straipsnį 6 dalimi:

„6. Atleistam iš vidaus tarnybos pareigūnui mirus, jam priklausančio dydžio neišmokėta išeitinė išmoka arba jam priklausančio dydžio neišmokėtos išeitinės išmokos dalis pervedama į mirusio pareigūno sąskaitą, į kurią buvo mokama išeitinė išmoka.“

36 straipsnis. 78 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 78 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Su atleidžiamu iš vidaus tarnybos pareigūnu turi būti visiškai atsiskaityta jo atleidimo dieną arba per šalių susitarime nustatytą laikotarpį, kuris negali būti ilgesnis kaip 20 darbo dienų, išskyrus atvejus, kai pareigūnas nevykdo šio straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų, kai mokama šio statuto 77 straipsnio 1 dalyje nurodyta išeitinė išmoka arba šio statuto 77 straipsnio 4 arba 5 dalyje nurodyta išeitinė išmoka, kai atliekamas tarnybinis patikrinimas.“

37 straipsnis. Statuto papildymas 79¹ straipsniu

Papildyti Statutą 79¹ straipsniu:

„79¹ straipsnis. Buvusių pareigūnų garbės atsargos laipsniai

Buvusių pareigūnų, atleistų iš vidaus tarnybos šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 2, 4 ir 13 punktuose nustatytais pagrindais, taip pat buvusių pareigūnų, įtrauktų į šio statuto 80¹ straipsnyje nurodytą rezervą, laipsniai yra garbės atsargos laipsniai.“

38 straipsnis. Statuto papildymas II¹ skyriumi

Papildyti Statutą II¹ skyriumi:

„II¹ SKYRIUS CENTRINĖS STATUTINĖS ĮSTAIGOS PERSONALO REZERVAS

80¹ straipsnis. Buvusių pareigūnų įtraukimas į centrinės statutinės įstaigos personalo rezervą

1. Buvę pareigūnai, atitinkantys šio statuto 8 straipsnio 1 dalies 1, 3, 4, 6 ir 7 punktuose ir 8 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, taip pat neturintys šio statuto 16 straipsnyje nustatytų apribojimų, jų rašytiniu prašymu centrinės statutinės įstaigos vadovo nustatyta tvarka įtraukiami į centrinės statutinės įstaigos personalo rezervą (toliau – rezervas).

2. Rezervo tikslas – padėti centrinėms statutinėms įstaigoms ir joms pavaldžioms statutinėms įstaigoms vykdyti jų veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytus uždavinius ir funkcijas, kai šio statuto 47 straipsnio 1 dalies 1–10 punktuose nurodytais atvejais esamų pareigūnų nepakanka ir prireikia per trumpą laiką pasitelkti didesnę pareigūnų skaičių.

3. Buvę pareigūnai įtraukiami į rezervą ne ilgiau nei jiems sukaks 65 metai.

4. Į rezervą įtraukiamų buvusių pareigūnų, išskyrus į rezervą įtraukiamus buvusius pareigūnus, nuo kurių atleidimo iš vidaus tarnybos dienos praėjo ne daugiau kaip 2 metai, sveikatos būklė tikrinama atliekant specializuotą medicininę ekspertizę. Į rezervą įtraukti buvę pareigūnai turi teisę į pareigūnams taikomus privalomus periodinius profilaktinius sveikatos patikrinimus šio statuto 58 straipsnyje nustatytais sąlygomis ir tvarka.

80² straipsnis. Buvimo rezerve ypatumai

1. Į rezervą įtraukti buvę pareigūnai pagal poreikį dalyvauja centrinės statutinės įstaigos ir jai pavaldžių statutinių įstaigų organizuojamuose mokymuose ar pratybose, kurių trukmę, periodiškumą ir programas nustato centrinės statutinės įstaigos vadovas.

2. Į rezervą įtraukto buvusio pareigūno mirties, sužalojimo, susižalojimo arba sveikatos sutrikdymo centrinės statutinės įstaigos organizuojamų mokymų ar pratybų metu atvejais kompensacijos mokamos šio statuto 59 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytais sąlygomis ir tvarka, išskyrus tai, kad kompensacijų dydis apskaičiuojamas pagal įvykio metu buvusią Vyriausybės nustatytą minimaliąją mėnesinę algą.

3. Į rezervą įtraukti buvę pareigūnai aprūpinami apranga, mokymų ar pratybų laikotarpiu maistu pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytas fiziologines mitybos normas arba jiems mokama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyto dydžio maitinimosi išlaidų piniginė kompensacija. Į rezervą įtrauktų buvusių pareigūnų aprūpinimo maistu tvarką ir maitinimosi išlaidų piniginės kompensacijos mokėjimo tvarką nustato centrinių statutinių įstaigų vadovai. Taip pat jiems apmokamos vykimo į centrinės statutinės įstaigos organizuojamus mokymus, pratybas ir iš jų išlaidos centrinės statutinės įstaigos vadovo nustatytais sąlygomis ir tvarka.

4. Šio statuto 47 straipsnio 1 dalies 1–10 punktuose nurodytais atvejais į rezervą įtraukti buvę pareigūnai jų sutikimu centrinės statutinės įstaigos vadovo arba jo įgalioto asmens sprendimu yra pasitelkiami pareigūno tarnybinėms pareigoms atlikti grąžinant juos į vidaus tarnybą ir paskiriant į pareigūno pareigas be šio statuto 28 straipsnyje nustatytos atrankos ir netaikant šio statuto 73 straipsnyje nustatytų reikalavimų. Pasibaigus šio statuto 47 straipsnio 1 dalies 1–10 punktuose nurodytoms aplinkybėms pareigūnai atleidžiami iš vidaus tarnybos šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 19 punkte nustatytu pagrindu.

5. Į rezervą įtrauktiems buvusiems pareigūnams taikomos šios statuto 24 straipsnio 2 dalies nuostatos.

80³ straipsnis. Išbraukimas iš rezervo

1. Į rezervą įtraukti buvę pareigūnai iš jo išbraukiami:
 - 1) jų pačių prašymu;
 - 2) kai jiems sukanka 65 metai;
 - 3) kai neatitinka šio statuto 80¹ straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų.
2. Asmenys iš rezervo išbraukiami centrinės statutinės įstaigos vadovo nustatyta tvarka.“

39 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį ir šio įstatymo 29 straipsnį, įsigalioja 2024 m. sausio 1 d.
2. Šio įstatymo 29 straipsnis įsigalioja 2023 m. rugsėjo 1 d.
3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir kitos valstybės institucijos ir įstaigos iki įsigaliojant atitinkamiems šio įstatymo straipsniams priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.
4. Iki šio įstatymo įsigaliojimo pradėtos pareigūnų perkėlimo į rotuojamas pareigas, perkėlimo į kitas pareigas ir atleidimo iš vidaus tarnybos procedūros užbaigiamos iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusia tvarka.
5. Pareigūnai, kurie, vadovaudamiesi Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto pakeitimo įstatymo Nr. XII-1855 (toliau – Įstatymas Nr. XII-1855) 3 straipsnio 20 dalimi per vienus metus nuo Įstatymo Nr. XII-1855 įsigaliojimo dienos nepateikė prašymo jiems taikyti Įstatymo Nr. XII-1855 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 63 straipsnyje nustatytos vidaus tarnybos trukmės, taip pat pareigūnai, kurie vadovaudamiesi Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto pakeitimo įstatymo Nr. XIII-1381 (toliau – Įstatymas Nr. XIII-1381) 2 straipsnio 22 dalimi per vienus metus nuo Įstatymo Nr. XIII-1381 įsigaliojimo dienos nepateikė prašymo jiems taikyti Įstatymo Nr. XIII-1381 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 73 straipsnyje nustatytos vidaus tarnybos trukmės, turi teisę tokius prašymus pateikti ne vėliau kaip likus 6 mėnesiams iki jiems taikytinos vidaus tarnybos trukmės pabaigos.
6. Jeigu per 3 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo finansų ministro valdymo srityje veikiančioje statutinėje profesinio mokymo įstaigoje vietoj valstybės tarnautojo pareigybės steigama pareigūno pareigybė, kuriai priskiriamos to paties pobūdžio, kaip ir naikinamai valstybės tarnautojo pareigybei, priskirtos funkcijos, naikinamą valstybės tarnautojo pareigybę užėmusiam asmeniui turi būti siūloma eiti šias pareigūno pareigas ir, jeigu šis asmuo sutinka, jis turi būti perkeltas į šias įsteigtas pareigūno pareigas.
7. Valstybės tarnautojas į pareigūno pareigas šio straipsnio 6 dalyje nurodytu atveju perkeliamas, jeigu jis atitinka pareigūno pareigybės aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus, Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 8 ir 9 straipsniuose nustatytus reikalavimus ir nėra Vidaus tarnybos statuto 16 straipsnyje nustatytų apribojimų.
8. Valstybės tarnautojas į šio straipsnio 6 dalyje nurodytas pareigūno pareigas, kurio pareigybės aprašyme yra nustatytas specialusis reikalavimas atitikti teisės aktuose nustatytus reikalavimus, būtinus išduodant leidimą dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija ar suteikiant teisę dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, žymima slaptumo žyma „Riboto naudojimo“, perkeliamas tik tuo atveju, kai priimamas sprendimas, kad šiam asmeniui gali būti išduotas leidimas dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija arba suteikta teisė dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, žymima slaptumo žyma „Riboto naudojimo“.
9. Valstybės tarnautojui, perkeltam į pareigūno pareigas šio straipsnio 6 dalyje nurodytu atveju, pareiginė alga nustatoma pagal Vidaus tarnybos statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą taikant turėtą valstybės tarnautojo pareiginės algos koeficientą.

Jeigu iki perkėlimo į pareigūno pareigas valstybės tarnautojui nustatytas pareiginės algos koeficientas nepatenka į pareigūno pareigybei, į kurią perkeliamas valstybės tarnautojas, Vidaus tarnybos statuto priede nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, pareigūno pareiginės algos koeficientas nustatomas Vidaus tarnybos statuto 53 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

10. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytų pareigūnų, skiriamų Vidaus tarnybos statuto 32 straipsnyje nustatytam laikotarpiui į pareigas, kurioms taikoma pareigūnų rotacija, tarnybos pradžia skaičiuojama nuo paskyrimo į šias pareigas dienos.

11. Karjeros valstybės tarnautojams, kurie pradėjo dirbti statutinėse įstaigose iki šio įstatymo įsigaliojimo, šio įstatymo 5 straipsnyje išdėstyto Vidaus tarnybos statuto 7 straipsnio 5 dalyje nustatyti nauji reikalavimai taikomi tik tiems faktams ar aplinkybėms, kurie atsirado po šio įstatymo įsigaliojimo.

12. Darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartį, kurie pradėjo dirbti statutinėse įstaigose iki šio įstatymo įsigaliojimo, šio įstatymo 5 straipsnyje išdėstyto Vidaus tarnybos statuto 7 straipsnio 6 dalyje nustatyti nauji reikalavimai taikomi tik tiems faktams ar aplinkybėms, kurie atsirado po šio įstatymo įsigaliojimo.

13. Šio įstatymo 7 straipsnyje išdėstyto Vidaus tarnybos statuto 13 straipsnio 3 dalies 2 ir 3 punktuose nustatytos privalomos stojimo į vidaus tarnybą sutarties sąlygos taikomos stojimo į vidaus tarnybą sutartims, sudaromoms po šio įstatymo įsigaliojimo.

14. Jeigu iki šio įstatymo įsigaliojimo pareigūnas buvo nušalintas nuo pareigų dėl to, kad jis buvo įtariamas ar kaltinamas sunkaus arba labai sunkaus nusikaltimo padarymu arba įtariamas ar kaltinamas nusikaltimo arba baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ar viešiesiems interesams padarymu, ir įsigaliojus šiam įstatymui jo nušalinimo terminas nėra pasibaigęs, per vieną mėnesį nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos dėl tokio nušalinimo poreikio ir termino turi būti sprendžiama vadovaujantis šio įstatymo 21 straipsnyje išdėstyto Vidaus tarnybos statuto 45 straipsnio 2 dalies 3 punkto nuostatomis, išskyrus tais atvejais, kai nušalinimas nuo pareigų įvykdytas Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso nustatyta tvarka. Nustačius, kad pratęsti pareigūno nušalinimą nuo pareigų nėra tikslinga ir pagrįsta, nuo pareigų nušalintas pareigūnas grąžinamas į eitas pareigas ir per 20 darbo dienų nuo dienos, kurią pareigūnas vėl pradėjo eiti pareigas, jam išmokamas darbo užmokestis už laikotarpį, kurį jis buvo nušalintas nuo pareigų, bet ne ilgesnį kaip nuo Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2021 m. gruodžio 22 d. nutarimo Nr. KT201-A-N15/2021 „Dėl Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo (2018 m. birželio 29 d. redakcija) 40 straipsnio 1 dalies 3 punkto, 41 straipsnio 2 dalies atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai“ paskelbimo iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, taip pat išmokami delspinigiai, kurių dydį tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras.

15. Pirminės grandies pareigūnai, kuriems po šio įstatymo įsigaliojimo iki jų pratęstos tarnybos trukmės, ir vidurinės grandies pareigūnai, kuriems po šio įstatymo įsigaliojimo iki jų tarnybos trukmės, nustatytos Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 73 straipsnio 1 dalyje, pabaigos liko mažiau kaip 4 mėnesiai, rašytinį prašymą pratęsti tarnybą pagal šio įstatymo 33 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 73 straipsnio 2 dalį turi teisę pateikti per vieną mėnesį nuo šio įstatymo įsigaliojimo, bet ne vėliau kaip iki tarnybos trukmės pabaigos.

16. Pareigūnai, kurie perėjo tarnauti į kito ministro valdymo srities statutinę įstaigą iki šio įstatymo 29 straipsnio įsigaliojimo ir šio straipsnio įsigaliojimo metu gyvena tarnybiniuose butuose (tarnybinėse gyvenamosiose patalpose), privalo išsikelti iš tarnybinio buto (tarnybinės patalpos) ne vėliau kaip 2024 m. liepos 1 d. Vyriausybės nustatytais atvejais, sąlygomis ir tvarka šį terminą ministras gali pratęsti. Atsisakęs išsikelti iš tarnybinio buto (tarnybinės gyvenamosios patalpos)

pareigūnas, kuris perėjo tarnauti į kito ministro valdymo srities statutinę įstaigą, kartu su gyvenančiais asmenimis iš jo (jos) iškeldinamas.

17. Iki šio įstatymo įsigaliojimo pradėtos tarnybinių nuobaudų skyrimo procedūros baigiamos pagal iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusią tvarką.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas